

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΜΕ ΘΕΜΑΤΑ
ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ - ΛΑΡΙΣΑΣ
Όργανο του Μορφωτικού Εκπολιτιστικού Συλλόγου
Απανταχού Καλλιπευκιωτών «Η ΠΑΤΩΜΕΝΗ»

Η ΩΡΑΙΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ

ΕΤΟΣ 11ο - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 48 - ΕΔΡΑ ΚΑΛΛΙΠΕΥΚΗ - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 30 - ΕΚΔΟΣΗ: ΝΟΕΜΒΡΗΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 1988 - 400 04 ΓΟΝΝΟΙ

«ΤΟ ΕΙΠΑΜΕ ΤΟΥ ΣΚΥΛΟΥ ΜΑΣ...»

Δεν είναι άμοιροι ευθυνών οι βουλευτές του Νομού μας

Εκλέχτηκε ο νέος Αντιπρόεδρος

Την Πρωτοχρονιά έγινε η εκλογή στο κοινοτικό συμβούλιο του νέου Αντιπρόεδρου.

Ο νέος Αντιπρόεδρος είναι ο Θωμάς Αντωνίου.

Εδώ πρέπει να πούμε, ότι μέχρι τώρα αντιπρόεδρος ήταν ο Γιώργος Δούκας, ενώ ο αντιπρόεδρος αλλάζει στα δύο χρόνια.

Όταν θέλει κάποιος να δείξει την αδιαφορία χρησιμοποιεί διάφορες παροιμίες όπως, «Στου κωφού την πόρτα όσο θέλεις θρόντα» και «Το είπαμε του σκύλου μας κι εκείνος της ουράς του». Δηλαδή, σα να λέμε, το είπαμε στο Νομάρχη κι εκείνος δεν ξέρουμε πού...

Άλλη μια φορά διαμαρτυρώμαστε για τα άλυτα προβλήματα του χωριού μας. Άλλη μια φορά καλούμε τον κ. Νομάρχη να πάρει θέση, σε μια φαρσοκωμωδία που παίζεται χρόνια τώρα από την εκάστοτε κυβέρνηση, σε βάρος της Καλλιπευκής.

Το είπαμε και το ξαναλέμε, ότι δεν «γουστάρουμε» να βλέπουμε προσεκλογικά μηχανήματα. Θέλουμε σοβαρότητα και δουλειά.

Και επειδή ο κ. Νομάρχης τα

γνωρίζει πολύ καλά όλα τα προβλήματα της Καλλιπευκής, θα περιμένουμε όχι απάντηση στην εφημερίδα, αλλά έμπρακτη χειρονομία. Και στο θέμα του δρόμου, αλλά και στο πρόβλημα του γιατρού, το οποίο βασανίζει τώρα το χειμώνα τους Καλλιπευκιώτες.

Θα θέλαμε όμως να μην αφήσουμε εκτός ευθυνών και τους βουλευτές του Νομού. Έχουν

Συνέχεια στην 5η σελίδα

Επιχορήγηση της Καλλιπευκής με 1.500.000 δραχ.

Από το Υπουργείο Πολιτισμού, στάλθηκε κοινοποίηση στο Μορφωτικό Σύλλογο και στην Κοινότητά μας, σύμφωνα με την οποία επιχορηγείται η Κοινότητά μας ενάμιση εκατομμύριο δραχ. για αθλητικά έργα.

Το σχετικό έγγραφο έχει ως εξής:

«Κύριοι, Στα πλαίσια των στόχων του Υπουργείου μας για την αναβάθμιση και την ενίσχυση του ερασιτεχνικού ποδοσφαίρου, που αποτελεί τη σπονδυλική στήλη του αθλήματος, έχει αποφασιστεί φέτος η σοβαρή ενίσχυση των χιλιάδων σωματείων που υπάρχουν πανελλαδικά.

Έτσι το σωματείο της Κοινοτήτάς σας επιχορηγείται με το

ποσό των 1.500.000 δραχ. για τα εξής έργα:

«Βελτίωση αθλητικών εγκαταστάσεων».

Με την παρούσα γνωστοποίηση σε σας, προσβλέπουμε και στη δική σας συνδρομή στην άρτια και ταχεία εκτέλεση των προαναφερθέντων έργων, που πέρα από τον καθαρά αθλητικό έχουν, προφανώς, κι έναν εξίσου σημαντικό κοινωνικό ρόλο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΤΑΘΗΣ»

Η κακοκαιρία και οι γιορτές

ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΟ ΔΙΑΣΩΖΕΙ ΑΣΘΕΝΗ

Οι φετινές γιορτές των Χριστουγέννων και του Νέου Έτους κύλισαν ήσυχα και μέσα στα χιόνια και τους πάγους. Πάρα πολύ λίγοι ήταν αυτοί που ήρθαν να περάσουν τις γιορτές στην Καλλιπευκή. Αντίθετα πολλοί ήταν αυτοί που χτύπησαν στους πάγους.

Παρ' όλες τις λιακάδες που είχαμε όλες τις γιορτές, η θερμοκρασία έμεινε σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Οι μικροί μας φίλοι έπαιξαν και φέτος τα νυχτερινά «κόλιντα» και «Σούρδα», ενώ ο παπα - Στέργιος Τσι-

λικάς έτρεξε για άλλη μια φορά να «φωτίσει» το χωριό. Αυτά για τις γιορτές και ως αναφερόμαστε στη μεγάλη κακοκαιρία που έπληξε την Ελλάδα αλλά ιδιαίτερα την Κα-

λλιπευκή στο 2ο δεκαήμερο του Δεκεμβρίου.

Συγκεκριμένα την Παρασκευή 16 Δεκεμβρίου κακοκαιρία σαρώνει όλη την Ελλάδα με χιονοπτώσεις στα ορεινά και πεδινά. Αποτέλεσμα ήταν να διακοπούν οι συγκοινωνίες και

Συνέχεια στην 8η σελίδα

Πέθανε στα 21 του

Βαρύ πένθος σκέπασε άλλη μια Καλλιπευκιώτικη οικογένεια, αλλά και συγκίνησε όλους ο πρόωφος θάνατος του Αποστόλη Τσιλιμένη. Άφησε την τελευταία του πνοή πάνω στην καρέκλα από καρδιακό έμφραγμα.

Ο Αποστόλης ήταν γιος του πατριώτη μας Διονύση Τσιλιμένη και ήταν μόνο 21 χρόνια. Στην κηδεία του που έγινε

στις 7 του Γενάρη παραβρέθηκαν πολλοί Καλλιπευκιώτες. Από μέρους του Μορφωτικού Συλλόγου παραβρέθηκαν και κατέθεσαν στεφάνι στη μνήμη του αδικοχαμένου Αποστόλη ο γεν. γραμματέας Δημήτρης Γκαραφλής και ο ταμίας Λευτέρης Μπουρονίκος.

Και μεις σαν σύλλογος εκφράζουμε τη βαθιά μας θλίψη και τα συλλυπητήριά μας στην οικογένεια του άτυχου Αποστόλη. Ο Θεός ας τους δώσει το κουράγιο να συνεχίσουν τη ζωή.

Και πρέπει να σημειώσουμε ότι σε περασμένο φύλλο είχαμε κάνει ένα αφιέρωμα στο Διονύση Τσιλιμένη και τη δουλειά του, όπου αναφέραμε τότε, ότι ο Αποστόλης θα ήταν ο άξιος διάδοχός του. Η μοίρα όμως, άλλο παιχνίδι ετοίμασε για το παλικάρι. Αιώνια να είναι η μνήμη του.

Το χιόνι έφτασε τα 2 μέτρα

ΓΙΑ ΤΟ ΔΑΣΑΡΧΕΙΟ ΛΑΡΙΣΑΣ

Παρακαλούμε το Δασαρχείο Λάρισας να μην καθυστερήσει το δόσιμο των καυσοξύλων στην Καλλιπευκή. Να μην παρατηρηθεί ό,τι και φέτος, που τα ξύλα δόθηκαν το Νοέμβριο και ήταν δύσκολο να δοθούν και να κοπούν αφού είχαν πέσει πολλά χιόνια και βροχές.

Και παρακαλούμε τους ντόπιους υπαλλήλους του Δασονομείου Καλλιπευκής, να πιέζουν προς αυτή την κατεύθυνση.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΜΑΖΙ ΣΤΙΣ 4 ΤΟΥ ΜΑΡΤΗ

Κάνουμε γνωστό σ' όλους τους φίλους και Καλλιπευκιώτες, ότι ο ετήσιος χειμωνιάτικος χορός του Μορφωτικού Συλλόγου θα γίνει και φέτος στο κέντρο «ΡΟΤΟΝΤΑ». Προγραμματίστηκε να γίνει μια δδωμάδα πριν τις απόκριες, δηλαδή το Σάββατο 4 Μαρτίου.

Η κάρτα θα είναι πολύ φθηνή ενώ θα υπάρχουν πάρα πολλά δώρα.

Επίσης κάνουμε γνωστό, ότι στο χορό θα παρουσιαστεί και το χορευτικό συγκρότημα, πράγμα που συμβαίνει για πρώτη φορά. Όσο για την ορχήστρα, αυτή θα είναι δημο-

τική και λαϊκή.

Σας προσκαλούμε και σας περιμένουμε να περάσουμε για μια άλλη φορά, μια αξέχαστη βραδιά.

Και μην ξεχνάτε. Οι χοροί είναι κίνητρο για τη συγκέντρωση και τη γνωριμία των Καλλιπευκιωτών.

Τα γράμματά μας

Η πληθώρα των γραμμάτων που μας έρχονται από κάθε μέρος της γης μας αφίνουν εκπληκτους. Η ανταπόκριση από την Ελλάδα, αλλά ιδιαίτερα από το εξωτερικό, μας συγκινεί και μας δίνει δυνάμεις να συνεχίσουμε. Παράλληλα επιβεβαιώνει, ότι ο Σύλλογός μας διαδίδει σωστά και εκπληρώνει τους σκοπούς για τους οποίους ιδρύθηκε.

Και τούτη τη φορά πολλά είναι τα γράμματα που λάβαμε. Από μικρούς, αλλά και από μεγάλους. Από τακτικούς συνεργάτες αλλά και από νέους.

Ας αρχίσουμε λοιπόν, αρχίζοντας από τους μικρότερους:

Το πρώτο γράμμα - ποίημα μας έρχεται από την Αυστραλία. Μας το στέλνουν οι αδερφές Σταυρούλα και Στέλλα 9 και 7 χρόνων αντίστοιχα. Είναι κορίτσια του Γιάννη Μαντά (Τσιμπιρή) και της Μαρίας Δημ. Παπαϊωάννου.

Αγαπητά μας κορίτσια, μικρές μας φίλες πολύ χαρήκαμε για το ποίημα που στείλατε. Σας γνωρίσαμε και πέρυσι που ήρθατε με άδεια. Η χαρά μας είναι να μας στέλνετε γράμματα και να επικοινωνούμε μαζί σας.

Αν και μικρές, πάντα σκέφτεστε τους παππούδες σας που βρίσκονται εδώ στην Ελλάδα.

Ευχόμαστε γρήγορα να σας δούμε για πάντα κοντά μας. Σας στέλνουμε τους χαιρετισμούς μας και ευχόμαστε υγεία και προκοπή να σας χαρίσει ο νέος χρόνος.

Ευχαριστούμε και για τα δολάρια που μας στέλνει ο πατέρας σας, ο οποίος τόσο αγαπάει το χωριό του.

Τώρα όμως ας δούμε τι γράφει το όμορφο ποίημα της Σταυρούλας και της Στέλλας:

«Αγαπητή Σύνταξη, πολύ θα σας παρακαλούσα να δημοσιεύσετε αυτό το ποίημά μου στη μικρή μας εφημερίδα που το αφιερώνω στις γιαγιάδες μου και παππούδες μου που μένουν στο πιο όμορφο χωριό που γνώρισα, την ωραία Καλλιπεύκη μας.

Αχ Καλλιπεύκη όμορφη πατρίδα των γονιών μου όταν στο νού μου έρχεται δε λες να ξεκολλήσεις Κι σoses φορές προσπάθησα και γω να σε ξεχάσω εσύ στη σκέψη μου γυρνάς μην τύχει και σε χάσω.

Στην Αυστραλία μακριά κι αν είμαι γεννημένη αυτό δεν με εμπόδιζε, με σένα όμορφο χωριό να 'μαι ξετρελαμένη.

Από την πρώτη τη στιγμή που ένιωσα το άτομό μου, κι άρχισα να μαθαίνω τι είναι η ζωή και τι έχει, δεν ήταν άλλο από αυτό που λένε Καλλιπεύκη.

Κι όταν πια μεγάλωσα και άρχισα σχολείο να πηγαίνω και στις μαμάς και στους μπαμπά διάλογο να μπαίνω, όλο και διαπίστωνα από τα λεγόμενά τους πως δεν υπάρχει σαν εσέ σε κάνα άλλο κράτος.

Και όταν ενηλικιώθηκα και έγινε οχτάχρονη παιδούλα με το μπαμπά με τη μαμά και με την αδερφούλα πήραμε την απόφαση δι' διακοπές να 'ρθούμε γιαγιάδες, παππούδες, συγγενείς, φίλους και συγχωριανούς όλους να σας ειδοούμε.

Πήραμε αεροπλάνο γρήγορα να διαβούμε για νάρθουμε πιο σύντομα κοντά σας να χαρούμε, με μιας το αεροπλάνο Αθήνα κατεβαίνει και για μεγάλη εκπλήξη ο θείος μας περιμένει.

Ήταν πρώι και χαραυγή δεν είχε ακόμα φέξει και με το σιδηρόδρομο πάλι αναχωρούμε, να φτάσουμε στη Λάρισα λίγο να αναπαυτούμε, παρ' όλη μας την κούραση και τόση απνία ο νους μας δε δεχότανε άλλη αργοπορία γιατί όλους μας επαίδευε μεγάλη ανησυχία.

Και να στη «ράχη» φτάσαμε αντίκρι απ' το χωριό μας, αχ! τι ήταν αυτό που είδαμε μέσα στον οφθαλμό μας! Τι φύση και τι ομορφιά που έχεις Καλλιπεύκη, τριγυρισμένη απ' τα βουνά τα δεντροφορτωμένα με πεύκα, έλατα κι οξυές ομορφοστολισμένα.

Πήγαμε, περπατήσαμε σ' όλες σου τις ραχούλες ψήσαμε αρνιά και φάγαμε στις κρύες σου βρουσουλες. Πηδήσαμε και τρέξαμε στις παιδικές χαρούλες όλα μας ευχαρίστησαν, μας μέιναν αναμνήσεις.

Μονάχα ένα πρόβλημα μας είχε αγανακτήσει κάθε πρωί ξυπνούσαμε και τρέχαμε στη βρύση, λίγο νερό να θρούμε, μ' αυτή νερό δεν έτρεχε ούτε για να νιφτούμε.

Γιατί ο κόσμος πόνιζε αγγούρια και ντομάτες μονάχα για να θρέψει και δεν πολυνοιαζότανε αν είχε ο γείτονας νερό να πιεί να μαγειρέψει.

Κι αν ένας χρόνος πέρασε που έχουμε επιστρέψει στη μακρινή Μεμβούρνη, πολλές φορές προσπάθησα για να σε λημονήσω. Μα όμως δεν κατάφερα το νου μου για να πεισω. Κι όλο ρωτάω το μπαμπά πότε θα ΠΑΜΕ ΠΙΣΩ;

Με πολύ πολύ αγάπη από μένα και την αδερφούλα μου Στέλλα.
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΓΙΑΝΝΗ ΜΑΝΤΑ
Μεμβούρνη - Αυστραλία

Σας στέλνουμε και τριάντα δολάρια Αυστραλίας για ενίσχυση του μικρού μας Συλλόγου και περιμένουμε με αγωνία την εφημερίδα του χωριού μας.

Κι άλλο ποίημα μας έρχεται από την Αυστραλία. Μας το στέλνει η κόρη του Στέργιου Μαντά, Ρούλα, ξαδερφή των δύο προηγούμενων..

Να τι γράφει η 17χρονη Ρούλα:
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 1988

Καλλιπεύκη χιονισμένη στα ολόλευκα ντυμένη σαν τι νύφη στολισμένη το μπαμπά μου περιμένει.

Κι ο μπαμπάς μου με «Ολυμπιακή» τον παππού και τη γιαγιά μου πάει να δεί.

Και την Πέμπτη το πρωί μές στη Λάρισα θα θγει.

Με τα δύο του χέρια ανοιχτά τον παππού και τη γιαγιά στην αγκαλιά ν' αρπάξει και γλυκά να τους φιλήσει.

ΡΟΥΛΑ ΑΣΤ. ΜΑΝΤΑ

Αγαπητή μας Ρούλα, μεγάλη χαρά μας έδωσες. Είσαι ο καινούριος κρικός στην αλυσίδα που λέγεται Καλλιπεύκη. Ελπίζουμε να μας ξαναγράψεις. Ο πατέρας σου που ήρθε με άδεια τα Χριστούγεννα μας είπε πως είστε καλά και ότι είσαι μαθήτρια γυμνασίου. Σου ευχόμαστε επιτυχίες πολλές στη ζωή σου. Κλεινόντας, ευχόμαστε σε σένα και την οικογένειά σου κάθε χαρά και προκοπή. Καλή ανάγωση.

★ ★ ★

Το τρίτο γράμμα είναι και αυτό από την Αυστραλία. Μας το στέλνει ο γνωστός μας πατριώτης Δημήτριος Μητσόπουλος του Ιωάννου. Ας δούμε τι γράφει ο Δημήτρης.

«Προς την εφημερίδα «Ωραία Καλλιπεύκη» Αποφάσισα να γράψω εστω και λίγες λέξεις. Διαβάζοντας την εφημερίδα κάπου - κάπου με παίρνει το παράπονο είτε από τα ωραία πράγματα που γράφετε, είτε από τα δυσάρεστα.

Τα δυσάρεστα είναι το νερό, ο δρόμος και ο Γατρός. Από τότε που γνώρισα τον εαυτό μου αυτά τα προβλήματα πάντα υπάρχουν. Νομίζω ότι αν όλο το χωριό ενωθεί και πηγαίνει προς ανώτερους και ειδικούς τότε μπορεί κάτι να γίνει. Διαφορετικά δεν βλέπω καμιά προκοπή για το χωριό μας. Τουλάχιστοπιν εμείς στην ξενιτιά κάπως προκόπτουμε και αυτό μας κάνει να πονάμε πιο πολύ το χωριό μας, πιστεύοντας πως κάποια μέρα θα γυρίσουμε πίσω.

Ζητώ μια μικρή χάρη αν σας είναι δυνατόν. Μια και η κόρη μου Ελισάβετ και σε μικρό χρονικό διάστημα που είμαστε στην Αυστραλία τελειώσε το πανεπιστήμιο της Μεμβούρνης και πήρε το

Η ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΥ

πτυχίο BACHELOR OF SCIENCE και μάλιστα σε ηλικία μόλις 20 χρονών και συνεχίζει τις σπουδές για ανώτερα. Αν υπάρχει μέρος στην εφημερίδα τυπώστε το για να θλαπέψουν όλοι μας ότι οι Καλλιπευκίτες προκόβουν.

Επίσης στέλνω πενήντα (50) δολάρια για τη συνδρομή και μια φωτογραφία της κόρης μου είναι θγαλμένη όταν πήρε το πτυχίο.

Ευχαριστώ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ»

Αγαπητέ Δημήτρη και συ πρώτη φορά έρχεσαι σε επαφή με το Σύλλογό μας. Κατ' αρχήν συχαρητήρια για την κόρη σου που όπως διαπιστώνουμε προσδεύει. Αυτό δε γεμίζει με υπερηφάνεια μόνο εσάς, αλλά και εμάς. Και μεις μοιραζόμαστε τη χαρά σας και ευχόμαστε συνέχεια να μαθαίνουμε τέτοια ευχάρια νέα από συγχωριανούς μας. Ευχόμαστε στην Ελισάβετ πάντα επιτυχίες.

Δεν διευκρινίζεις όμως, που σπουδάζει η κόρη σου. Εμείς έχουμε πληροφορίες για την Ιατρική. Δεν ξέρουμε όμως σίγουρα.

Όσο για τα άλλα προβλήματα έτσι είναι. Εμείς πάντα θα αγωνιζόμαστε για το καλύτερο.

Τέλος Δημήτρη ευχαριστούμε για τα δολάρια και ευχόμαστε στην οικογένειά σου υγεία και προκοπή. Καλή επάνοδο στην πατρίδα. Γειά σας και θα περιμένουμε και πάλι νέα σας.

Τέλος δεν μπορούσαμε να μη θάλουμε και τη φωτογραφία της συμπαθητικής κόρης σας.

★ ★ ★

Κατακλυσμός τα γράμματα από την Αυστραλία και ο Αγοραστής Αντωνίου γράφει:

«Μεμβούρνη 26-11-1988.

Αγαπητοί πατριώτες και μέλη του Συλλόγου καλημέρα σας. Ευχόμαι το γράμμα να σας βρει όλους καλά. Λάβαμε την εφημερίδα και μάθαμε τα νέα του χωριού.

Σας στέλνω 20 δολάρια για το Σύλλογο. Γειά σας και καλές γιορτές.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ»

Αγαπητέ Αγοραστή σ' ευχαριστούμε για όλα. Έστω και δύο λέξεις αρκούν να μας ευχαριστήσουν. Το γράμμα σου καθώς και το Δημήτρη Μητσόπουλου μας τα έδωσε ο Στέργιος Μαντάς και μας πληροφορήσε για τη ζωή σας στην Αυστραλία.

Γειά σου και ευτυχισμένος ας είναι ο νέος χρόνος.

★ ★ ★

Το πέμπτο γράμμα μας το στέλνει ο Γιώργος Μαντάς, του Κων/νου από το Τορόντο του Καναδά. Ας δούμε όμως πρώτα τι γράφει:

«Τορόντο 6/12/88.

Στα μέλη του Μορφωτικού Συλλόγου στέλνω τα θερμά συχαρητήρια για τα έργα τους. Σας ευχαριστούμε για την εφημερίδα σας. Ο σύλλογος και η εφημερίδα συνετέλεσαν να συνδεθούν κατά κάποιον τρόπο οι Καλλιπευκίτες έστω και αν βρίσκονται πολύ μακριά ο ένας από τον άλλον, και να μαθαίνουμε τα νέα των συγχωριανών. Ποτέ δεν ξεχνάμε το χωριό που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε. Πολύ περισσότερο τους συγγενείς και φίλους και πατριώτες. Ίσως να συναντηθούμε κάποτε. Χαιρετισμούς σε όλους.

Σας στέλνω τη συνδρομή. Ευχόμαι καλή πρόοδο στο έργο σας και καλές γιορτές.

Σας χαιρετώ ο συμπατριώτης σας

ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΑΝΤΑΣ»

Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Φίλατε Γιώργο, το δικό σου γράμμα μας χαροποίησε ιδιαίτερα, όπως και πολλά άλλα. Και είναι δυνατόν να μη χαρόμαστε και να μην έχουμε συγκίνηση, όταν μας στέλνετε πρώτη φορά γράμμα!

Αγαπητέ Γιώργο έφυγες από το χωριό σου μόλις 20 χρόνων παληκάρι. Και είσαι τώρα 50 χρόνων σχεδόν. Τριάντα ολόκληρα χρόνια στην ξενιτιά. Πολλοί νέοι πρώτη φορά ακούν το όνομά σου. Και το γράμμα αυτό ίσως σταθεί αιτία να σε γνωρίσουν και άλλοι.

Τριάντα χρόνια στην ξενιτιά και ποτέ ως τώρα δεν ήρθες με άδεια. Αληθινα δε λαχτήρησε να έρθεις ποτέ; Βέβαια μετά από 30 χρόνια θα σου φαίνονται όλα μακρινά, αλλά όχι και παραμυθένια.

Εσύ και ο αδερφός σου ο Τριαντάφυλλος είστε από τους πολύ - πολύ λίγους που δεν έχετε έρθει ακόμη με άδεια.

Βέβαια και 10 σελίδες να γράψουμε δεν θα μπορούσαμε να πούμε αυτό που ξέρουμε. Γι' αυτό λοιπόν δεν γράφουμε άλλα, αλλά μόνο μια ευχή κάνουμε για σένα και την οικογένειά σου.

Το 1989 ας είναι γεμάτο υγεία και ας είναι ο χρόνος που θα πάρете την πρώτη άδεια σας για την πατρίδα. Γειά σας και χαιρετίσματα σ' όλους. Ευχαριστούμε για τα δολάρια.

★ ★ ★

Συνεχίζοντας τα γράμματα σταματούμε να δούμε τι γράφει ο Ζαφείρης Μανωλούλης από την Αμερική:

«Αγαπητέ Πρόεδρε και Σύμβουλοι του Μορφωτικού Συλλόγου Καλλιπευκικής γεία σας. Σας στέλνω 15 δολάρια για τη συνδρομή και για το σύλλογο και μαζί μ' αυτά και άλλα 200 δολάρια για να τα δώσετε στην εκκλησία για θώβεια στο καινούριο τέμπλο που θέλουν να φτιάσουν, στη ΜΝΗΜΗ της Μητέρας μου Αναστασίας Μανωλούλη του Βαγγέλη.

Σας χαιρετώ με αγάπη ΖΑΦΕΙΡΗΣ ΜΑΝΩΛΟΥΛΗΣ»

Αγαπητέ Ζαφείρη ευχαριστούμε για το γράμμα σου. Την ιστορία που μας γράφεις δε θα τη δημοσιεύσουμε επειδή και χώρα δεν έχουμε και επειδή δεν μπορούμε να θγάλουμε καλά τα γράμματα. Ζητούμε συγγνώμη. Πιστεύουμε να μη σε πειράζει.

Σου ευχόμαστε υγεία και ειρήνη να φέρει ο νέος χρόνος στην οικογένειά σου. Τα νέα από την πατρίδα θα σου τα πει καλύτερα ο Κλεάνθης που ήρθε για επίσκεψη εκεί στην Αμερική.

Γειά σας

★ ★ ★

Συνεχίζοντας λοιπόν και τελειώνοντας με τα πάρα πολλά γράμματα που πήραμε τούτη τη φορά, ας δούμε τι γράφει ο Κλεάνθης Μανωλούλης.

«Σήμερα, 13-12-1988 αναχωρώ για ταξίδι στη

Συνέχεια στην 4η σελίδα

Η Φούρκα και τα τσαρούχια

Το περασμένο καλοκαίρι ο Πρόεδρος με τον ταμία του Συλλόγου, πραγματοποιήσαν εκδρομή στην Ήπειρο και στην Κεντροδυτική Μακεδονία.

Αν και ξαναπήγαμε, αποφασίσαμε να κάνουμε αυτή την εκδρομή και για δύο ακόμα λόγους: Ο πρώτος ήταν να επισκεφτούμε τη Φούρκα και ο δεύτερος να βρούμε τσαρούχια για το χορευτικό συγκρότημα.

Ας τα πάρουμε όμως από την αρχή.

Η ΕΠΙΣΚΕΦΗ ΣΤΗ ΦΟΥΡΚΑ

Η Φούρκα είναι ένα ορεινό χωριό του Νομού Ιωαννίνων και της επαρχίας Κόνιτσας, κοντά στα σύνορα της Ηπείρου και της Μακεδονίας. Οι κάτοικοι της Φούρκας είναι όλοι θλάχοι και πηγαίνουν εκεί μόνο το καλοκαίρι με τα γιδοπρόβατά τους.

Πήγαμε εκεί για να διαπιστώσουμε, αν πράγματι αληθεύουν όσα καταμαρτυρούν οι παππούδες μας, ότι πολλοί Καλλιπευκιώτες και ιδιαίτερα οι Γκουγκουλιάδες, κατάνοιτα από τη Φούρκα, η οποία πρέπει να πούμε, ότι δεν απέχει και πολύ από την ορεινή Σαμαρίνα.

Στο χωριό που πήγαμε μιλήσαμε με πολλούς γέροντες και αναφερθήκαμε σε διάφορα ονόματα που υπάρχουν και στο χωριό μας. Κανένας δεν γνώριζε τέτοια ονόματα.

Μάλιστα είχαμε την τύχη να μιλήσουμε και με κάποιον ογδοντάχρονο γέρο, ο οποίος έτυχε να χρηματίσει εκεί 30 χρόνια γραμματέας Κοινότητας, αλλά και αυτός δεν γνώριζε τίποτε. Εξάλλου θα βοηθούσε πολύ, αν δεν είχαν καν από τους Γερμανούς τα μητρώα της Κοινότητας.

Τα μόνα ονόματα που διασταυρώσαμε ήταν «Μπούσιος», «Γκέτσιος» και «Παπαστεργίου». Όμως στην Κασοριά βρήκαμε πολλούς με το όνομα «Γκέτσιος», ενώ «Παπαστεργίου» υπάρχουν σ' όλη την Ελλάδα.

Κάποιος άλλος που επισκέφτηκε τη Φούρκα μας είπε ότι υπάρχει κάποια τοποθεσία που λέγεται «στο μαντρί του Καραμαπιά».

Γεννιέται όμως το ερώτημα: Υπάρχουν Καλλιπευκιώτες που κατάνοιτα από τη Φούρκα; Ίσως ναι, ίσως όχι. Δεν υπάρχει κάποιο πραγματικό στοιχείο που να τεκμηριώνει την καταγωγή μας. Αν πράγματι, μερικοί ήρθαν από τη Φούρκα, θα έπρεπε να μιλούσαν Βλάχικα. Άρα, η πραγματικά ήρθαν από εκεί, αλλά έμαθαν τη μητρική τους γλώσσα επειδή πέρασαν πάρα πολλά χρόνια η

ήταν νομάδες που βρίσκονταν σ' εκείνα τα μέρη και για διάφορους λόγους (οικονομικούς, πολιτικούς, κτηνοτροφικούς κλπ.) αναγκάστηκαν να φύγουν.

Πάντως, χωρίς να είναι αποδεδειγμένο, μ' αυτά τα μέρη που αναφέρουμε και που περιλαμβάνουν τμήμα της Ηπείρου και της Μακεδονίας, κάποια σχέση πρέπει να έχουμε. Και το συμπεραίνουμε αυτό από τα μουσικά ακούσματα εκείνης και της δικής μας περιοχής. Και το Ηπειρώτικο και το Βλάχικο τραγούδι μαζί με τους χορούς, έχουν επηρεάσει και τα δικά μας ήθη και έθιμα. Κι αν τελικά μ' αυτά τα μέρη δεν έχουμε κάποια συγγένεια, θα έπρεπε να υπάρχουν τουλάχιστον σχέσεις συναλλαγής (εμπόριο κλπ.).

Βέβαια το χωριό μας χρονολογείται από πολύ παλιά μια και αναφέρεται στα θυζαντινά χρόνια ακόμα και παλιότερα. Εξάλλου είχαμε την ατυχία να μην γνωρίσουμε γραπτές ηγγές, είτε επειδή δεν υπήρχαν είτε επειδή κήκχαν ή καταστράφηκαν από διάφορους επιδρομείς.

Πάντως για το θέμα αυτό θα επανέλθουμε, όταν συγκεντρώσουμε αρκετά στοιχεία.

ΤΑ ΤΣΑΡΟΥΧΙΑ

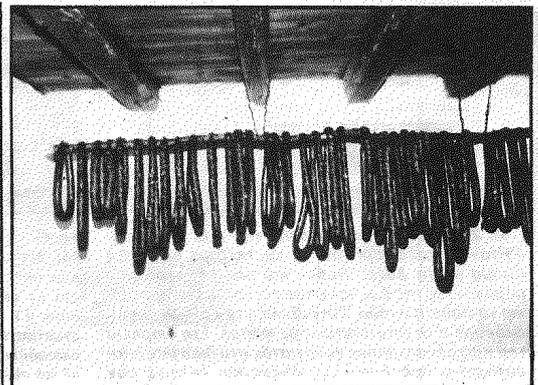
Οι φτολές του Χορευτικού ενώ είχαν ετοιμαστεί, δεν βρίσκαμε τσαρούχια για τα αγόρια. Στη Λάρισα δεν φκίαχνε κανένας. Αποφασίσαμε λοιπόν να πάμε στην πηγή. Στα Γιάννενα και στο Μέτσοβο δηλαδή. Δυστυχώς όμως ούτε εκεί βρήκαμε. Η τύχη όμως μας χαμογέλασε στην Κοζάνη, τελευταία πόλη της εκδρομής. Πρέπει να είναι η μοναδική πόλη, όπου μπορεί κάποιος να βρει παραδοσιακά τσαρούχια. Και για όσους ενδιαφέρονται για κάτι τέτοιο, τους λέμε να πάνε μόνο στην Κοζάνη.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑ

Τελευταία έπεσε στα χέρια μας ένα θιβλίο που τυπώθηκε πέρσιμ από το δάσκαλο κ. Εξάρχου και ο οποίος κατάνοιτα από τη Φούρκα. Δεν είδαμε τίποτε που να μας πείθει ότι κάποιος κατάνοιτα από εκεί.

Τα επιπλέον γνωστά ονόματα που είδαμε ήταν των Οικονόμου και Παπαδημητρίου. Ονόματα πολύ διαδεδομένα στην Ελλάδα.

Επίσης Φουρκιώτες κατέβηκαν στη Λάρισα, Γιάννουλη, Τύρναβο κλπ., αλλά όχι γνωστά ονόματα.

Η παράδοση συνεχίζεται. Τα Λουκάνικα στην «Κούντα»

Κοινωνικά

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο Μαντάς Απόστολος του Αστερίου με την Ελένη Καραουλή από την Κύπρο. (Διαμένουν στην Αυστραλία).

ΓΑΜΟΙ

- Ο Αοτέριος Χρίστου Μούργκας με την Αγορίτσα Γεωργίου Μιχαήλ.
- Η Χαρίκλεια Δημ. Παπαδημητρίου με τον Ζησιό Νικόλαο από τη Δεπτοκαρυά (Διαμένουν Λεπτοκαρυά).
- Η Μπουρονίκου Μαίρη (Κούλας Καραβασιλή) με τον Ευαγγελούλη Ηλία από την Αιγάνη.
- Ο Αθανάσιος Χρίστου Τσολάκης με τη Στατήρη Αφροδίτη (διαμένουν στον Αμπελώνα).
- Ο Μιχαντίος Κων/νος του Αποστόλου με την Δημοπούλου Μάγδα από τον Πειραιά.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Έλσα Ιωάννου Γιαννούλα γέννησε το 1ο παιδί αγόρι (μέ-νουν Περίσταση).
- Η Κατερίνα Χρίστου Πολυζά γέννησε το 2ο παιδί αγόρι.
- Η Λίτσα Χρίστου Οικονόμου γέννησε το 2ο παιδί αγόρι.
- Η Ευγενία Αστερίου Γκάτσιου γέννησε το 1ο παιδί αγόρι.
- Η Νίκη Ζήση Μασούρα γέννησε το 2ο παιδί αγόρι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Η Μαντά Παρασκευή χήρα του Αθανασίου του γένος Τσολάκης ετών 78.
- Ο Κάγκουρας Αντώνιος του Αποστόλου ετών 75.
- Ο Παπαδόνας Απόστολος του Αστερίου ετών 81.
- Η Πανάρα Παγώνα χήρα του Αποστόλου του γένος Δημ. Τσι-μόπουλου ετών 87.
- Ο Τσιλιμένης Αποστόλος του Διονυσίου, ετών 21.

ΔΙΗΓΗΜΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Ο Θέρος

Γράφει
ο ΖΗΣΗΣ
ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

Το προσκνήμα στο εξωκκλήρι του Αί-Λιά είχε τελειώσει. Το πλήθος πήρε το δρόμο της επιστροφής. Το ίδιο κάναμε κι εμείς που είχαμε πάει εκεί με την οικογένειά μου. Το κατηφορικό και ανάμεσα στις φτέρες μονοπάτι, οδηγούσε στην «Καταβόθρα». Μετά από μισή ώρα δρόμο φτάσαμε στο σπίτι μας. Εκεί καθίσαμε να ξεκουραστούμε στη δροσιά.

Ο πατέρας μου, αφού ζήτησε ένα ποτήρι νερό από τη μάνα μου, είπε: «Έγιναν κι τα σιτάρια. Πρέπει να τα θιρίσουμε. Ταχιά κιόλας είναι ανάγκη να πάμ. Δεν καρπιρούν άλλο τα γινημάτα».

— Καλά, είπε η μάνα μου, που εκείνη την ώρα ετοιμάζε το μεσημεριανό φαγητό και πρόσθεσε. Τα δρεπάνια κι τα λιλικά είναι κριμασμένα στην απουθκή. Παρ' τα να τα ακουίνω.

Αφού έγιναν οι απαραίτητες ετοιμασίες, την άλλη μέρα πρωί - πρωί ξεκινήσαμε για το θέρο. Μαζί μας είχαμε το θείο Γιάννη, το θείο Κώστα και τη θεία Μαρία. Χρειάζονταν χέρια τέτοιες δουλειές. Στο δρόμο ανταμώναμε πολλούς χωριανούς και τα καλημεριμάτα έδωσαν κι επαιρναν.

- Καλημέρα.
- Καλημέρα. Για πού το βάλατε;
- Σι ποιο μέρους θα πάτι;
- Σιαπέρα στον «Άμμου».
- Άντε! να πιάσει καλά.
- Ιφχαριστούμι. Κι σας καλό δρόμου νάχτι.

Εγώ ήμουν σκαρφαλωμένος στα καπούλια της φοράδας και άκουγα σιωπηλός όλα αυτά καθώς και τον ασυντόπιστο αλλά όμορφο χτύπο που έκαναν τα πέταλα των ζώων.

Όταν φτάσαμε, ξεπεζέψαμε και δέσαμε τα αλογομούλαρα να βοσκήσουν. Ο ήλιος είχε φανεί και ζεστή φαινόταν, ότι θα ήταν η μέρα. Οι άνδρες έδεσαν στα κεφάλια τους από μια πετσέτα, ενώ οι γυναίκες τις μεγάλες άσπρες μαντήλες τους.

Η δουλειά άρχισε. Οι άνδρες θέριζαν τα μεστά χρυσοκίτρινα σταχια, που έσκυβαν σαν γριούλες από το βάρος του καρπού και οι γυναίκες έδεσαν. Ψημένοι στη δουλειά όλοι τους προχωρούσαν σβέλτα. Μόνο ο θεός Γιάννης πήγαινε λίγο αργά.

— Βάλι την παλαμαριά, είπε ο πατέρας μου. Χουρίσ' αυτή πιάς' μικρή χιριά.

— Δίκιου έχ'ς αδιφθέ, είπε ο θεός και τράβηξε ίσια στον προβά για να την πάρει.

Ο ήλιος άρχισε να ζεσταίνει και ανάγκασε τους θεριστές να σκουμπώσουν τα μανίκια τους. Ο ιδρώτας αυλάκωσε τα μέτωπα και οι γυναίκες αμίλητες θιαζόταν να τους προφθάσουν.

Εγώ ακολουθούσα από κοντά, θηθώντας κάπου-κάπου στο δέσιμο των δεματιών. Αυτό το πρόσεξε η μητέρα μου και μου είπε να φορέσω το καπέλο για να μη με καιει ο ήλιος. Βέβαια ο πατέρας μου, μου είχε πει να μην τους ακολουθήσω, αλλά εγώ που ν' ακούσω!

Κι ενώ η δουλειά συνεχιζόταν στον ίδιο, γρήγορο ρυθμό, ακούστηκε ο θεός Κώστας να λέει:
— Μη θιάζιτσι τόσο. Παγάλια - παγάλια. Δε μας κυνηγεί κανένας. Και για να σπάσει λίγο τη μονοτο-

νία άρχισε να λέει ένα τραγούδι του γάμου.
— Που 'σουν Περιστερούλα μου τόσο καιρό χαμένη;
— Ήμουν στα πλάγια έβασκα και στα θουνά λαλούσα. Και τώρα το φθινόπωρο, κοντά στον Αί-Δημήτρη, ήρθα με μάσω κάστανα με τ' άλλα τα κορίτσια. Κι οι κλέφτες μās αγνάντευαν από ψηλή ραχούλα...

Είχε αηδονιού φωνή ο θεός μου και όλοι τον έπαιρναν στις γιορτές και στους γάμους να τραγουδάει. Έλεγε μάλιστα, ότι κάποια Κυριακή πήγε και τραγούδησε σε πέντε γάμους.

Τώρα ο ήλιος είχε μεσουρανήσει και η θερμότητα ενοχλητική και βασάνιζε, ενώ οι καλαμιές διαμαρτύρονταν και αυτές τριζοβλόωντας μαζί με τις χιλιάδες των εντόμων που δεν έλεγαν να κάνουν κάποιο διάλειμμα στην ατέλειωτη καλοκαιρινή τους συναυλία.

— Παιδιά σταματάτι, είπε ο πατέρας μου. Πήγι μισημέρ'. Πρέπ' να είνι δύο η ώρα είτε, αφού πρώτα κοιτάξε τον ίσκιο της διπλωτής αγριοκορομηλιάς, κάτω από την οποία είχαμε κρεμάσει όλα τα σέα μας.

Παράτησαν τα δρεπάνια κι αφού σκούπισαν τον ιδρώτα από τα ηλιοκαμένα πρόσωπά τους πήγαν και κάθισαν στον παχύ ίσκιο του ευλογημένου δέντρου, που ο καλός Θεός ξέρι να το ορθώνει όπου χρειάζεται.

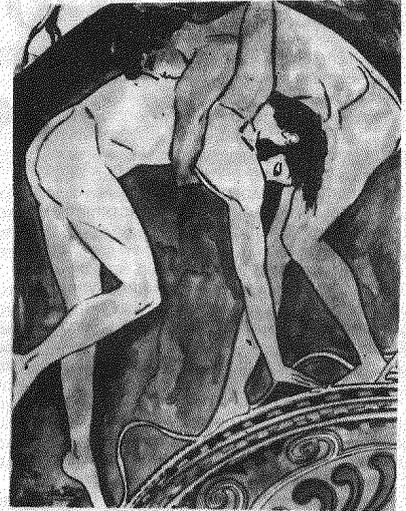
Στραθήκαμε όλοι καταγής, ενώ οι γυναίκες έβγαλαν το φτωχικό, μεσημεριανό φαγητό, που ήταν αυγά, λίγα ακόρδα, ελιές, τυρί και χωριότικο ψωμί.

— Καλά που υπάρχ' κι αυτό το ευλογημένο δέντρο κι μας φιλουξινεί στον ίσκιο τ', είπε ο θεός Κώστας και ξεκρέμασε τη μεγάλη φτεσα να πει δύο γουλιές νερό.

— Χουρίσ' αυτόν κι του δρουσιρό νιρό, σκιφτήκατι τι θα γινουμάσαν σήμια μ' αυτή τη ζέστ' συμπλήρωσε ο πατέρας μας.

— Άντε! αρχίσι να τρώτι, είπε η θεία Μαρία. Μας Συνέχεια στην 4η σελίδα

Για τον Αθλητισμό και τα νιάτα

Μ. ΖΙΩΓΑΣ (ποδοσφαιριστής της Α.Ε. Λάρισας): «Ήταν το καλοκαίρι του '86 και παίζαμε μέσα στη Δράμα με τη Δόξα. Ήρθαν και μας παρακάλεσαν παράγοντες της Δόξας να τους δώσουμε το παιχνίδι για να σωθεί η ομάδα. Στην εξέλιξη του α' ημιχρόνου σκόραρε ο Θ. Βουτουρίτσας με φάουλ. Στη διάρκεια του ημιχρόνου, μήθεκε γονατιστός στα δίπλα μας αποδυτήρια ο πρόεδρος της Δόξας και έκλαιγε σαν μικρό παιδί για να του δώσουμε το παιχνίδι. Θα το θυμάμαι σε όλη μου τη ζωή. Καλοκαίρι του '86. Ήμουν 22 χρόνων εγώ, ο Βουτουρίτσας, ο Μήτσιμπώνας. Παιδιά χωρίς πείρα στο ελληνικό πρωτάθλημα. Είδαμε έναν άνθρωπο, έναν πρόεδρο να μας παρακαλάει γονατιστός. Χάσαμε 2-1».

Α. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ (πρόεδρος Π.Σ.Α.Π.): «Πέρασε στο πρωτάθλημα της Β' Εθνικής τα 4 τελευταία παιχνίδια μιας συγκεκριμένης ομάδας ήταν νικηφόρα. Πήγαν λοιπόν μετά οι ποδοσφαιριστές στον πρόεδρο για να ζητήσουν τα πριμ των αγώνων, και φέρεται ο πρόεδρος να τους είπε: «Μα τι ζητάτε πριμ, αφού τα ματς ήταν αγορασμένα».

Πολλές φορές έχουμε ακούσει μεγαλόστομες εξαγγελίες από τα χειλά διαφόρων υπουργών, αρμοδίων περί αθλητισμού, για τεράστια ανάπτυξη του αθλητισμού στην Ελλάδα, για την αναγέννηση εξ αρχής του ποδοσφαίρου, για τις τεράστιες ευκαιρίες που έχει σήμερα ο κάθε νέος να ασχοληθεί με το ποδόσφαιρο, με τον αθλητισμό. Όταν όμως αυτός ο νέος παίρνει τελικά την απόφαση να αρχίσει τον αθλητισμό, δεν ξέρει πιο γρήγορο να προτιμηθεί από τα πολλά που υπάρχουν!... Αυτό του διπλανού δρόμου, όπου κάθε λεπτό περνάει και ένα αυτοκίνητο ή αυτό της διπλανής πλατείας μέσα στα τραπέζια των διαφόρων «πολιτιστικών καταστημάτων»; (διάβαζε μπαρ, παμπ, καφέτσια κλπ.).

Αυτή είναι η σημερινή πραγματικότητα στην Ελλάδα. Σ' αυτή την κατάσταση έχει καταλήξει ο αθλητισμός. Έτσι λοιπόν, όταν γιλιόδες σωματεία αργοπεθαίνουν, όταν οι υπογίαιες για στήριξη παιχνίδια όλο και αυξάνουν, όταν 2-3 μεγαλοπαράγοντες έχουν μετατρέψει τις μεταγραφές σε δουλεμπόριο, όταν η πρώτη ομάδα του πρωταθλήματος λέει: «μπορώ να πάρω τον τίτλο αν με αφήσουν». Όταν λοιπόν συμβαίνουν όλα αυτά, τότε είναι καιρός να δοίμε τι φταίει, τι πρέπει να γίνει για να αλλάξει αυτή η κατάσταση.

Βέβαια αιτίες για αυτή την κατάσταση μπορούμε να θρούμε πολλές, αλλά το ζήτημα είναι να θρούμε τις κύριες ρίζες που οδήγησαν σ' ένα τέτοιο χάος.

Πρωταρχική λοιπόν και κύρια αιτία, για όλη αυτή την κατάσταση είναι το γεγονός ότι δεν υπήρχε μια μακρόχρονη σύγχρονη και κυρίως φιλολαϊκή αθλητική πολιτι-

κή. Οι ως τώρα πολιτικές ηγεσίες και οι αρμόδιοι υπουργοί, δεν είχαν ποτέ το ποδόσφαιρο στη βάση των αναγκών του λαού και της νεολαίας για άλσηση και ψυχαγωγία. Γι' αυτό γιλιόδες νέοι δεν μπορούν ν' ασχοληθούν μ' αυτό. Γι' αυτό υπάρχει τεράστια έλλειψη αθλητικών εγκαταστάσεων. Γι' αυτό είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη οποιαδήποτε σοβαρή και επιστημονική δουλειά σχετικά με τον αθλητισμό.

Μια δεύτερη αιτία, που έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο, είναι η εισβολή των μεγαλοπαράγοντων στο χώρο του ποδοσφαίρου, που το βλέπουν σαν οικονομική και πολιτική επένδυση. Αυτοί εισάγουν τη λογική του κέρδους. Αυτοί μετατρέπουν το άθλημα σε εμπόριο και στην ουσία σε ένα διαρκές αλληλοθερίσι ανταλλαχής ανθρώπων - ποδοσφαιριστών.

Τέλος, μια τρίτη αιτία, που οδήγησε το ποδόσφαιρο σ' αυτόν το δρόμο, είναι ο παραγκωνισμός των ανθρώπων του ποδοσφαίρου από τα ζητήματα που το αφορούν, οι φίλαθλοι, οι ποδοσφαιριστές, οι διατητές, έχουν ελάχιστο ή καθόλου λόγο στις αποφάσεις. Αυτές παίρνονται, εν κρυπτώ, σε κάποια κυβερνητικά ή εφοπλιστικά γραφεία.

Αυτές πιστεύω πως είναι οι κύριες αιτίες που οδήγησαν σ' αυτήν την κατάσταση, χωρίς να παραμελούνται οι υπόλοιπες, οι οποίες επιδρούν ουσιαστικά, αλλά σε μικρό βαθμό.

Το να επιστημονούμε όμως, μόνο τις αιτίες, για ένα φαινόμενο, χωρίς ταυτόχρονα να προτείνουμε και κάποιους τρόπους, κάποιους καινούριους δρόμους για την ανάπτυξη του, θα ήταν μια απλή «φιλολογία» μια κουβέντα για το τίποτα. Όλοι μας λοιπόν θέλουμε ποδόσφαιρο καθαρό, ανταγωνιστικό και θεαματικό. Μέσω άλσησης και ψυχαγωγίας των εργαζομένων, της νεολαίας, όλου του λαού. Για να δημιουργηθεί όμως αυτό το οικοδόμημα θα πρέπει να στηριχθεί σε κάποιους άξονες, σε κάποια «τσιμεντένια» κώδια:

- Καταρχήν, πιστεύω, ότι χρειάζεται μια σύγχρονη οργάνωση και διοίκηση.

- Ένας δεύτερος άξονας είναι η οικονομική, η υλικοτεχνική και επιστημονική στήριξη του ποδοσφαίρου από την πολιτεία.

- Τέλος, χρειάζεται άμεση, αποφασιστική συμμετοχή όλων των ενδιαφερομένων στα κέντρα αποφάσεων.

Μέσω σ' αυτό το πλαίσιο ανάπτυξης, το κύριο βάρος, θα πρέπει να δοθεί στο κύτταρο της αθλητικής δραστηριότητας, στο αθλητικό σωματείο. Το κλειδί της ενίσχυσης του σωματείου είναι η αλλαγή του τρόπου συγκρότησης και λειτουργίας του πάνω σε δημοκρατική βάση, με πλατιά λαϊκή συμμετοχή.

Το άνοιγμα των σωματείων προς τους φιλάθλους, θα απελευθερώσει τεράστιες δυνάμεις. Άλλωστε κάθε μέλος παραπάνω, είναι για το σωματείο ένας δουλεντής του αθλητισμού παραπάνω, είναι μια ακόμη πολύτιμη

γνώμη, αλλά και δύναμη εξυγίανσης και ελέγχου.

Έτσι τα σωματεία μέσα από τις διάφορες δραστηριότητές τους, θα μπουν σ' ένα δρόμο ανάπτυξης του αθλήματος με αποτέλεσμα το ποιοτικό ανέθασμα του ποδοσφαίρου και γενικότερα του αθλητισμού.

Βέβαια το σωματείο δεν είναι ο μοναδικός παράγοντας που συμμετέχει στη χάραξη της πορείας του ποδοσφαίρου. Μέσω σ' αυτό τον κύκλο μεγάλου ρόλου παίζουν και άλλοι παράγοντες, όπως η ΕΠΟ, οι ΕΠΣ, η πολιτεία και άλλοι φορείς.

Πιστεύω πως όλοι αυτοί οι φορείς και ο καθένας μέσα από το δικό του χώρο ευθύνης, θα πρέπει να συμβάλλει ανάλογα σ' αυτόν το δρόμο ανάπτυξης, προσφέροντας τη δική του μερίδα στην ανέγερση του οικοδομήματος του ποδοσφαίρου και του αθλητισμού.

Απ' όλα αυτά λοιπόν, βγαίνει το συμπέρασμα ότι το άθλημα χρειάζεται σοβαρή οικονομική στήριξη. Χρειάζεται οικονομικοί πόροι για να γίνουν αθλητικές εγκαταστάσεις, να δημιουργηθεί υποδομή, να αναπτυχθεί η αθλητική επιστήμη. Χρήματα γι' αυτούς τους σκοπούς υπάρχουν, αλλά αυτά δίνονται, όχι στο ποδόσφαιρο αλλά στους εμπόρους που το απομυζούν. Αν λοιπόν γίνει σωστός καταμερισμός και αυτά δοθούν εκεί που πέπει να δοθούν κανονικά, τότε θα αρχίσει να ανοίγεται ένας καινούριος δρόμος.

Ίσως μερικά από αυτά τα πράγματα να μην μπορούν να πραγματοποιηθούν σήμερα, αλλά μελλοντικά, κάποια όμως έχουν άμεση εφαρμογή. Αυτά μπορούν να επιβληθούν από τον κόσμο του ποδοσφαίρου με τις διεκδικήσεις του και τους αγώνες του. Αυτός ο δρόμος είναι ο μόνος σίγουρος για την πρόοδο του ποδοσφαίρου και του αθλητισμού συνολικά. Σ' αυτή τη διεκδίκηση έχουμε συμφέρον να μπούμε όλοι μας: εργαζόμενοι, νεολαία, σωματεία, σύλλογοι, φορείς. Γιατί ο αθλητισμός είναι πριν απ' όλα δική μας ανάγκη, δική μας υπόθεση.

ΓΚΑΒΟΥΤΣΙΚΟΣ ΙΩ. ΓΙΩΡΓΟΣ

ΦΙΛΟΣΟΦΩΝΤΑΣ

Έννοιες και ιδέες στριφογυρίζουν συνέχεια στο μυαλό μας, μπαίνουν και γυρνούν στις σκέψεις μας, έρχονται και φεύγουν κι όλο προσπαθούμε να τις θάσουμε σε κάποια τάξη κι όλο μπερδεύονται κι αναρωτιόμαστε τι μας συμβαίνει, μη μπορώντας να ξεχωρίσουμε παρόν - παρελθόν και μέλλον, αγάπη και μίσος, χαρά και πόνο, φιλία και αδιαφορία, σκλαβιά και ελευθερία...

Καταστάσεις σχετικές, που στη φαντασία μας τις θέλουμε απόλυτες και το ανύπαρκτο είδωλό τους νομίζουμε πως έχουμε φτάσει, έρχονται και φεύγουν και νομίζουμε πως αγαπούμε, πως χαίρομαστε, πως έχουμε φίλους, πως είμαστε καλύτεροι... Πότε αγαπούμε, πότε μισούμε, πότε ζούμε το τώρα με φίλους και καλύτεροι; Φιλία, για σήμερα. Πόνος, ψέμα για λίγη αγάπη. Μίσος, υποκρισία. Χαρά, μόνο για μας.

Πότε και μεις, σαν τα ΠΑΙΔΙΑ, θα μάθουμε να ζούμε με την καρδιά μας;

Πότε θα μπορούσαμε να φωνάξουμε στη χαρά μας «ΕΛΑ, ΦΙΛΕ ΜΟΥ, ΕΛΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΜΑΖΙ!».

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΓ'ΩΑΝΝΟΥ
13-3-1988

Συνέχεια από τη 2η σελίδα

Βοστώνης της Αμερικής. Φιλικά αναγκάζομαι χαρούμενος να χαίρετώ γενικούς όλους όσους γνωρίζω είτε στο εσωτερικό είτε στο εξωτερικό. Όλους τους ανθρώπους γέρους και νέους με τις ευχές μου ο καινούριος χρόνος να μας δωρίσει ειρήνη και χαρούμενες ημέρες. Επί πλέον εύχομαι στη νεολαία του χωριού μας πρόοδο και αγάπη.

Θα τους ευχαριστώ για όλη μου τη ζωή, γιατί μου δώσαν το μεγαλύτερο δώρο στις 6 Αυγούστου 1988, με τη φιλοξενία την οποία πρόσφεραν σε μένα.

Είναι κατόρθωμα δικό τους να μου επαναφέ-

Τα γράμματά μας

ρουσαν στα παλιά μου λημέρια, διασκεδάζοντας ύστερα από πολλά χρόνια. Σας ευχαριστώ. Θυμήθηκα για άλλη μια φορά τα νιάτα μου και μου δόθηκε η ευκαιρία να γνωρίσω τους νέους ανθρώπους και αντικαταστάτες μου.

Θα μου μείνουν όλα αμνημόνητα. Υγεία και χαρά για όλους. Πάντα θα είμαι κοντά σας. Πάω για μια βόλτα στην Αμερική».

Κλεισθή δεν θα πούμε τίποτε για σένα. Τώρα πλέον «ποια πέτρα κι αν σηκώσουμε από κάτω θα σε θρούμε». Τα λόγια περιτεύου.

Το ποιηματάκι που γράφεις δε θα το γράψουμε λόγω χώρου. Και άλλη φορά σε παρακαλούμε να γράφεις καθαρά, γιατί μας «άλλαξε τα πετρώλια» για να καταλάβουμε τι γράφεις.

ΔΙΗΓΗΜΑ ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Συνέχεια από την 3η σελίδα

καρτιράει πουλή δ'λειά ακόμα.
- Μη θιάζισι, βρε αδερφή. «Η πουλή δ'λειά τρώει τον αφέντ'». Σ' χαρούμι λίγου αυτή τη δρουσιά, είτε ο θεός Κώστας και στρώθηκε κι αυτός στο σουφρά της φύσης.

Αφού τέλειωσε το υπαίθριο γεύμα, χαρήκαμε για λίγο ακόμα τον απολαυστικό ίσκιο και οι μεν μεγάλοι σηκώθηκαν να συνεχίσουν την προσπάθεια, εγώ δε ξαναστρώθηκα στη δρουσιά και παρακολούθησα από εκεί το θέαμα.

Τα δρεπάνια ζεμάτιζαν από τον καφετέρο ήλιο και

οδηγούσαν τα κοπάδια τους στα γρέκια, τα πετούμενα τ' ουρανού κούρνιαζαν στις φωλιές τους και εμείς επιστρέφαμε στο φτάξιμο μας!

Μια ώρα κάναμε να φτάσουμε στο χωριό, καλησπερίζοντας όσους ανταμώναμε στο δρόμο. Και περνώντας από την «Αγία Παρασκευή» όλοι σταυροκοπήθηκαν και ευλογούσαν τον πλάστη για την ημέρα που πέρασε.

Είχε μουρικήσει όταν ξαποσταίναμε όλοι στο πεζούλι της αυλής. Και όταν λίγο αργότερα πέρασε να κοιμηθούμε είπε η μητέρα μου: «Να πέσομαι να κοιμ'θούμι κι τ' Αί-Γιωργού να φέξ'».

οι θεριστάδες το αισθάνθηκαν αυτό στα χοντρά και ροζιασμένα χέρια τους.

Οι άνδρες βέριζαν και οι γυναίκες έδεναν ως αργά το βράδι. Ο ροδοκόκκινος τώρα ορίζοντας «τράβηξε» τον άρχοντα του ουρανού και οι εργάτες της γης ετοιμάζονταν για τη γλυκιά επιστροφή. Φορτώσαμε τα πράγματά μας στα ζώα ενώ ο πατέρας μου έκρυψε τα δρεπάνια για να συνεχίσουν και την άλλη μέρα.

Οι άνδρες αφού καθαλήσαμε τα ζώα και οι γυναίκες πεζές, πήραμε το δρόμο του γυρισμού. Τι γλυκεία που ήταν αυτή η ώρα! Την ώρα που οι βοσκοί

Τώρα που γράφω αυτά είναι ένα βράδι του Δεκέμβρη - παχισιή - όπως τον λέει ο απλός Καλλιπευκιώτης.

Έξω το χιόνι πέφτει ασταμάτητα πολλές ώρες τώρα και το ύψος του ξεπέρασε το ένα μέτρο. Καθισμένοι όλοι στο σπίτι γύρω από την ξυλόσομπα συζητούμε για τις γιορτές των Χριστουγέννων και του νέου χρόνου. Θυμηθήκαμε όλα τα παλιά, σχετικά με τους καλικάντζαρους και τα φαντάσματα που «έβγαιναν» παλιότερα.

Για να μην πολυλογώ θα αρχίσω αμέσως. Και θα τα πω όπως ακριβώς μου τα έλεγε η γιαγιά μου τότε. Με κείνη τη γλυκιά, σιγανή και χωριστική προφορά.

Στα παλιά λοιπόν τα χρόνια έβγαιναν πολλά φαντάσματα στο χωριό μας. Πολλές ιστορίες μουλογούσαν οι μανιές στα πιδιά.

Κι ίλιγαν ότι έβγινε ένα φάντασμα εκεί όπου σπίτ' του Καραβάνη. Μόλις σουρούπουνι έβγινε του φάνταγμα σα γρουν'. Όσοι πηνούσαν νύχτα άκουγαν μια φωνή απού γρουνιά. Το φάνταγμα έφευγε μόλις λαλούσαν οι κουκουτάι. Κι πειδή ούλ' φουβούνταν, γι' αυτό κανένας δεν πηνούσι τη νύχτα απού κεί. Πηνούσαν μόνι αυτοί που δε φοβούνταν.

★★ Η μπάρμπας μ' η Τραντάφλους που βρισκίτι στον Καναδά μουλογούσι, ότι μια νύχτα που γυρνούσι απού τα πρόβατα ήταν καθάλα στον γουμάρι. Απού τον «Άμμου» μέχρι την «Αγία Παρασκευή» τον πήρι απού πίσου κι συνέχεια ακαθγούσι ένα κουτάβι. Όταν κατέφκι να του πιάσει αυτό ξεφανίσκι. Μόλις ξεανέφκι πάλι παρουσιάσκι. Αυτό γίν' κι τρεις φορές. Τότι κατάλαβι ότι του κουτάβι δεν ήταν αληθινό, αλλά φάνταγμα. Τότι κι αυτός χτυπούσι του γουμάρι να φτάσ' γλήρουρα στο χωριό. Μόλις έφτασι στην Αγία Παρασκευή λάσαν τα κουκότια. Τότι αυτό ξεφανίσκι κι δε ματαφάν' κι.

★★ Η μια φουρά πάλι ήταν καλουκαίρι κι βουσκοούσαν τα πράματα πίσου απ' τον «Αη-Θανάση». Είχι φιγγαράδα κι ούλα φαίνονταν. Ικέι που είχαν ανάψει μια φωτιά κι ζισταίνονταν «είδαν» έναν παππού, όπως η σχουριμένους η Γιάν' τ'ς η Γκουρμπαλής, που ήταν φουρτουμένους κόσκινα κι ούλου παλαρωτία. Τότι ούλ' η παρέα φουβήθ' κι και πήραν τα μπάρια κι έφυγαν για του χωριό.

★★ Κι αυτό που θα πω τώρα είναι αλήθιο. Ικέι στον νιράκι είχι ακουτουθί ένας Τούρκους που του ίλιγαν Ρακούπ. Κι η κόσμος πίστιβι ότι έβγινε του φάνταγμα τ' Ρακούπ. Γι αυτό κι του μέρους ικείνου σήμια λέγιτι στον Ρακούπ. Κι πειδή ούλοι φουβούνταν μη βγει του φάνταγμα, γι' αυτό δεν πηνούσαν νύχτα απού κεί.

★★ Κι αυτό που θα πω τώρα είναι αλήθιο. Ικέι στον νιράκι είχι ακουτουθί ένας Τούρκους που του ίλιγαν Ρακούπ. Κι η κόσμος πίστιβι ότι έβγινε του φάνταγμα τ' Ρακούπ. Γι αυτό κι του μέρους ικείνου σήμια λέγιτι στον Ρακούπ. Κι πειδή ούλοι φουβούνταν μη βγει του φάνταγμα, γι' αυτό δεν πηνούσαν νύχτα απού κεί.

Μια χρονιά λοιπόν αι αυτό του μέρους βρέθ' κι ένα βράδ' η Λιφτέρ'ς η Μασούρας η Γιαννακός.

Καλλιπευκιώτικα Χωρατά και μισλάτια

Γράφει ο
ΖΗΣΗΣ ΚΑΤΣΙΟΥΛΑΣ

Είχι του δίκανου στον ώμου κι έκουβι κάτ' κλαδιά για τα μανάρια. Ικέι ακριβώς έβγινε κι του μουνοπάτ' απ' τη Σκουτίνα. Ικείνη τη χρουνιά του παληκάρ' η Μήτσιους η Τακούλας ήταν φαντάρους κι πήρι άδεια νάρθει στο χωριό. Κατέφκι μι του τρένου στη Σκουτίνα κι απού κει του έκουψι μι τα πουδάρια για του Νιζιρό να ρθει νουρίτιρα. Τουν πήρι όμως η νύχτα κι πηγίνη γρηγουρα. Σαν έφτασι ικεί, άκ' οι ένα θορυθου. Κουνουστάθ' κι για λίγου κι είπι παγάλια - παγάλια:

- Ει!!! Ποιοι είναι; Απάντηση δεν πήρι. Τότι πηρίμι λίγου κι ξεαναφώναζι. Πάλι τίπουτα. Τότι σέφκι του φάνταγμα του Ρακούπ που έβγινε ικεί. Η φωνή τ' πιάσκι απ' του φόβου. Τα πουδάρια τ' έτριμαν.

Στου μιτάξι η μπαρμπα - Λιφτέρ'ς είχι ακούσ' τη φωνή κι τρώμασι. Στου μυαλό τ' ήρθι κι αφνού του φάνταγμα τ' Ρακούπ. Γιάτους φόβου, κι αυτός πήρι τα κλαδιά κι πιρπατούσι για του χωριό.

Η Μήτσιους πάλι τουν ακολουθούσι απού πίσου. Κι οι δύο προχουρούσαν κι σέφτονταν διάφουρα. Αλλά του φάνταγμα δε τσεβγίνα απ' του μυαλό.

Όταν βγήκαν σ' ένα ξεφουτου, η Μήτσιους είδι ότι ήταν άνθρωπος. Τότι πήρι θάρους κι φώναζι:

- Ει!!!! Πατριώτ', ποιοι είσι; Τότι κι η Λιφτέρ'ς πήρι βαθιά ανάσα κι σταμάτασι. Όταν ζυγούσαν κι γουορίσκαν είπι η μπαρμπα - Λιφτέρ'ς:

- Ιού είσι βρε Μήτσιου; Κι παραλίγου θα αι αντάριαζα μι του δίκανου.

★★ Άλλη μια φουρά πάλι η παππούς η Ντάπους η πατέρας του μπαρμπα - Λάλου (Απ. Μαντάς), πήγι να πηλσ' πατάτις στη Ραζάν'. Γυρίζοντας για του χωριό τουν μούργκι στο δρόμο. Η παππούς είχι δύο γουμάρια. Το ένα του είχι μήλα φουρτουμένου κι στο άλλο ήταν καθάλα. Κι ινώ πιρπατούσι χούαζι τα γουμάρια να πιρπατούν αγλήγουρα.

- Ούξ ψουφιμία, ταιπουθίτι.
- Ούξ, έλιγι μια φωνή.
- Ούξ, ξεανείπι η παππούς.
- Ούξ, κι ξηρόσ' ίλιγι η φωνή.
Τότι η παππούς κατάλαβι ότι ήταν φαντά-

ματα κι αυτά γραπατσάωνταν παν στα καπούλια απ' τα γουμάρια, κι δεν άφηναν τα γουμάρια να πιρπατούν.

- Πρρρ!!! Μαγκούφκα, ίλιγι η παππούς.
- Πρρρ!!! Κι ξερο απαντούσαν αυτά.
Μι τα πουλλά κι τα λίγα, καμιά φουρά, έφτασι στο χωριό στο Καρλέγκα του σπίτ' (Μήτσιου Μπουρουνίκου). Τότι ακούσαν τα κουκόρια κι οι διάουλοι ξεφανίσκαν.

★★ Ικείνα τα χρόνια η κόσμος πουλ' φουβούνταν στο δικαήμιρο των Χριστουγέννων. Καρτιρούσαν τα Φώτα να φωτίσ' η παππάς για να φύγ'ν οι καρκάντζαλοι.

Αυτά τα έρμα ανακάτιθα κι λαχταρούσαν πουλύ τουν κόσμου. Ανέβικαν στις γρινιές, πήγναν κι έκλουθαν τις ταϊκρίκις μι του μαλλί κι έκαναν πουλλές τρακατιές.

Η κουσμακ'ς τάχι χαμένα. Οι μανιές τότι θυμιάζταν κι έκιγαν γρουνουτάρχα να φύγ'ν τα σαραντάμοιρα.

★★ Τότι πάλι έκιγαν τα τζάκια κι ούλ' μαζέβουνταν γύρου απ' την παρσιτιά να ζισταθούν. Σαν έρχονταν η παραμουνή της Πρωτοχρονιάς ίλιγαν στα πιδιά ότι «απόψε θα ρθει η αρκούδα να γινησ' τα αρκουδούλια».

Κι για να πιστέυν' τα πιδιά, οι παππούδεις γρατσανούσαν τον τούχου για να δουν τα πιδιά, όταν θα ξεπυνούσαν.

★★ Τα πιδιά όταν ρουτούσαν τότι πώς γινηθή καν οι μανιές τα απαντούσαν:

- Ισένα του τρανό σι έφιρι μια μανιά μέσα απού μια κ' φάλα.

Ισένα του τσιούτσιουλου σ' ίφιρι η μανιά η Κακάλια απού του κουρί.

★★ Κι θα απουσώσου μι ένα παραμύθ'.

Τότι στο χωριό ήταν πουλλές μανιές που εγιγινούσαν τις λιχώνις. Μέσα αι αυτές ήταν η μανιά η Πατούλινα κι η μανιά η Ντημουλίνα. Μια φουρά λοιπόν του θ'λό του σαραντάμοιρου ήθιλι να γινησ'.

Πάει λοιπόν στη μανιά η Ντημουλίνα κι τ' λέει:

- Μανιά ήρθα να γινησού. Κι πρόσιγι γιατί θέλου πιδί. Όχι κουρίτσ'.

Αμα μι φέρ'ς κουρίτσ' θα αι πνιζούμι.

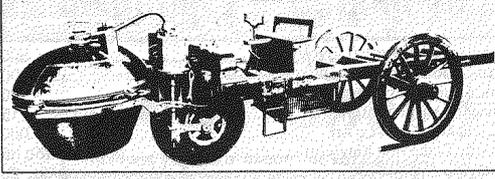
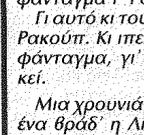
Αφού εγιγνέτι η μανιά, είδι ότι ήταν κουρίτσι. Τότι για να μην-την πνιζούσε τα σαραντάμοιρα αυτή, πήρι κι έκανι τα «μαντραβέλια» κι τα κόλ' σι να φαίνιτι για πιδί.

Την άλλη μέρα όταν τα σαραντάμοιρα του κατάλαβαν πήγαν να θρουνη τη μανιά να την πνιζούν. Τότι αυτή μαντάλουσι διπλά κι λούφαξι απού του φόβου.

Τα σαραντάμοιρα θρουνοτούσαν την πόρτα κι φώναζαν:

- Άνοιξι μανιά. Μας γέλασις. Μας έδουσις πιδί μι κιρί, κι πουλλά άλλα.

Κι απού τότι απούμι η μύθους. «Μαντραβέλια μι κιρί, μαντραβέλια μι κιρί».

Πότε, πού κι από ποιούς εφευρέθηκε το αυτοκίνητο

Από το 1863 είχε εφευρεθεί ένα μοτέρ βενζίνης εσωτερικής καύσης, ατελές βέβαια, με το οποίο ο Γάλλος Λενουάρ κατόρθωσε να κινήσει ένα τετράτροχο αμάξι και να διανύσει 18 χιλιόμετρα από το Παρίσι, σ' ένα πρόδοσιο, με επιστροφή. Αλλά το πρόβλημα της κίνησης του αυτοκινήτου, λύθηκε οριστικά μόνο το 1876 όταν ο Γερμανός Όττο, εφεύρε το τετράτροχο μοτέρ. Αυτή την εφεύρεση, την τελειοποίησε ύστερα ο γερμανός επίσης Ντάιμλερ και πήρε δίπλωμα ευρεσιτεχνίας. Στα 1886 ο Ντάιμλερ κίνησε ένα τετράτροχο αμάξι με μοτέρ 1,5 ίππου. Την ίδια χρονιά, κατασκεύασε αυτοκίνητο και ο Κάρολος Βεντς στο Μανχάιμ της Γερμανίας, εφοδιασμένο με μοτέρ δικής του επινοήσεως. Έτσι λοιπόν, το 1886, είναι η χρονιά της εφεύρεσης του αυτοκινήτου και εφευρέτες του είναι δικαίω να θεωρούνται οι δύο Γερμανοί: Ντάιμλερ και Βεντς.

Αυτό το γνωρίζετε;

- Ο γλυκός χυμός από τα σταφύλια πριν γίνει κρασί λέγεται μούστος.
- Η μπίρα λέγεται και ζύθος. Παρασκευάζεται από κριθάρι και λυκίσκο (αγριοκλήμα).
- Το πρώτο αντισειπτικό είναι η πενικιλίνη. Την ανακάλυψε το 1929 ο Σκωτσέζος γιατρός Φλέμινγκ.
- Ο εφευρέτης της πρώτης ατομικής βόμβας θεωρείται ο Ιταλός φυσικός Φέρμι.
- Το τηλέφωνο ανακαλύφθηκε το έτος 1876 από τον αμερικάνο Γκράχαμ Μπελ.
- Ο τηλεγράφος ανακαλύφθηκε το 1837 από τον Αμερικάνο Μαρς.
- Η πρώτη τηλεγραφική γραμμή εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα το 1859.
- Τη ραδιενέργεια την ανακάλυψε το έτος 1896 ο γάλλος φυσικός Μπέκερελ.
- Το φωνόγραφο (γραμμόφωνο) ανακάλυψε ο Θωμάς Έντισον το 1877.
- Το τσιμέντο στη χημεία λέγεται «υδραυλική άσβεστος».
- Το πρώτο αεροπλάνο κατασκεύασαν οι Αμερικανοί μηχανικοί αδελφοί Ράιτ το έτος 1900.
- Η πάχνη σχηματίζεται από τη δροσιά. Όταν κάνει πολύ κρύο η δροσιά παγώνει και σχηματίζεται τότε η πάχνη.

«ΤΟ ΕΠΙΜΕΤΟΥ ΣΚΥΛΟΥ ΜΑΣ...»

Συνέχεια από την 1η σελίδα, κι αυτοί ευθύνει όση και ο κ. Νομάρχης. Βέβαια υπάρχουν μερικές εξαιρέσεις, αλλά και αυτές μόνο στα λόγια και στις επισκέψεις. Από έργα μηδέν.

Οι κύριοι βουλευτές το ξέρουν ότι σε λίγο καιρό θα ανηφορίσουν για να ζητήσουν την ψήφο μας. Προτού ξεκινήσουν για την Καλλιπευκίη ας το σκεφτούν πολύ. Φέτος δεν θα έχουν παλαμίκια για τις «μπούρδες» που θα λένε, αλλά κάτι χειρότερο. Οι Καλλιπευκιώτες δεν ανέχονται άλλον εμπαιγμό απ' αυτούς τους Κυρίους.

Όταν έρθουν εδώ ας έχουν λύσιον μαζί τους. Αν μας κοιθαλήσουν «θα» και «θα δούμε», τότε καλύτερα να μην μας έρθουν.

Χαρείστε και αγοράστε Βιβλία

Απίστευτο, αλλά πραγματικό

83 ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ ΚΑΡΜΑΝΙΟΛΑ

Όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο, ο εθνικός δρόμος (αν και είναι αγροτικός) Λάρισας - Κατερίνης που είναι 83 χιλιόμετρα, είναι σχετίσιμα καρμανιόλα.

Δεν πιστεύω να γίνονται περισσότερα ατυχήματα σ' άλλο μέρος της Ελλάδας, όσα σ' αυτό το δρόμο που προαναφέραμε.

Κάνοντας τη διαδρομή Λάρσα - Κατερίνη, ανακάλυψα τρομερά όσο και εγκληματικά πράγματα. Διαβάστε προσεκτικά τα παρακάτω τρομερά στοιχεία:

- Στα 83 χιλιομ. Λάρισας Κατερίνης, υπάρχουν:
- Παράνομες εξόδους και εισόδους 218
- Νόμιμες εξόδους και εισόδους 39
- Έξοδοι και εισόδους από πρατήρια 32
- Σύνολο εισόδων και εξόδων 289.

Τώρα αναλυτικά:

Οι 218 παράνομες εξόδους και εισόδους είναι εγκληματικοί. Βγαίνουν και ευθείαν στον εθνικό δρόμο, χωρίς καν να έχουν ορατότητα. Ο καθένας χωρίς να ρωτάει και όπου του καπνίσει «φκιάχνει» και ένα δρόμο.

Από τις «νόμιμες» εξόδους και εισόδους οι πλέον ασφαλείς, αν μπορούν να είναι ασφαλείς χωρίς αερογέφυρες, είναι εφτά. Δηλ. του Διού, Λιτοχώρου, Λεπτοκαρυάς, Σκοτίας, Παντελεήμονα, Τερπών και Μακρυχωρίου.

Ίσως η πλέον ασφαλής να είναι του Μακρυχωρίου που έγινε πρόσφατα.

Η πλέον επικίνδυνη και ίσως εγκληματική διαστρώση είναι αυτή των Νέων Πόρων. Και δυστυχώς είναι μέσα στις νόμιμες.

Σ' όλες αυτές, νόμιμες και παράνομες εισόδους, εξόδους και διασταυρώσεις δεν περιλαμβάνονται αυτές από τα πάρκινγκ. Αν έβαζα και αυτές σίγουρα θα ξεπερνούσαν τις 350.

Και μετά απ' αυτά είναι δυνατόν να μην έχουμε ατυχήματα; Πού το βρήκε το δικαίωμα ο καθένας να ανοίγει και ένα δρόμο, όπου αυτός νομίζει. Από πού να φυλαχτεί ο κάθε οδηγός; Από τα αυτοκίνητα που έρχονται απέναντί του ή από τα τρακτέρ, τις κομπίνες, τα μηχανάκια και οτιδήποτε άλλο που βγαίνουν από κει που δεν το περιμένεις;

Οι αρμόδιες υπηρεσίες που ελέγχουν τον εθνικό δρόμο, πότε θα κλείσουν τις εκατοντάδες παράνομες εισόδους και εξόδους;

Ίσως ποτέ. Διότι μην ξεχνάτε κάτι. Εδώ είναι Ελλάδα. Και οι Έλληνες έχουμε όλοι την ίδια μούρη. Και η μούρη μας δυστυχώς είναι μούρη παχύδερμου.

ΧΩΡΙΣ ΤΙΤΛΟ

Στον κόσμο τη μεγαλύτερη κυκλοφορία από βιβλία έχει η «Αγία Γραφή» και το «Όσα παίρνει ο άνεμος». Στην Ελλάδα ο ΤΣΕΑΕ-ΜΕΝΤΕΣ. Τόσο που το όνομα του συγγραφέα έχει ταυτιστεί με τη μαγειρική. Είναι κι αυτό δείγμα του φτηνού μας αναγνωστικού ενδιαφέροντος.

★★★

Επιγραφή από σκωτσέζικο βιβλιοπωλείο «Αγοράστε τώρα τα βιβλία που θα δωρίσετε τα Χριστούγεννα, ώστε να προλάβετε να τα διαβάσετε πριν τα χαρίσετε».

★★★

Είπε ο Μαξίμ Γκόργκι «Οι συγγραφείς χτίζουν πύργους, οι ανώνυμοι τους κατοικούν και οι εκδόσεις εισπράττουν το νοίκι».

Από την εφημερίδα «ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ»

Συνδρομές - Προσφορές

Μασούρας Ιωάννης (Γιόχαν)		δραχ. 500
Πατούλας Ζήσης (Γερμανία)		3.000
Παπαδημητρίου Ζαφείρης Πολύζου		1.000
Μανωλόυλης Ζαφείρης		δολάρια Αμερικής 15
Γκαραφλής Κων/νος Απ.		5.000
Μαντάς Γεώργιος Κων/νου		δολ. Καναδά 35
Αντωνίου Αγοραστής		δολάρια Αυστραλίας 20
Μητσιοπούλου Δημήτριος Ιωάννου		δολ. Αυστραλίας 50
Μαντάς Τριαντάφυλλος Κων/νου		δολάρια Καναδά 30
Μούργκας Κων/νος		μάρκα Γερμανίας 110
Μαντάς Ιωάννης Απ. (Αυστραλία)		3.574
Παπαναστασίου Ευγενία Νικ.		5.000
Κανελλιάς Θωμάς Νικολάου (Καναδάς)		1.000
Ρημαγιός Αστέριος		1.000

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Κάποιος κύριος μας έδωσε 2.300 δρχ. ή δολάρια. Επειδή ξεχάσαμε το όνομά του γι' αυτό παρακαλούμε να μας ενημερώσει. Ζητούμε συγγνώμη. (Τα λεφτά περάστηκαν στο μπλοκ αποδείξεων).

ΛΥΣΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑΣ

1. κοπριά, 2. ανάληψη, 3. θηγάδι, 4. άλατος, 5. θαλάσσια, 6. όργωμα, 7. θυμωμένος, 8. ρόκα, 9. αχαμνό.

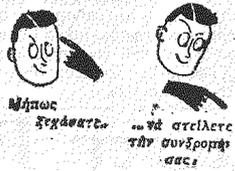
ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ

Πατωμένη(ει) Περ-πα-τώ-μένει.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

Οριζόντια: ΤΚΔ, Στάνη, ΝΝΡ
Κάθετα: ΤΤΜ, Γκανή, ΔΝΡ
Διαγώνια: Στάρι, Αμάρα

ΜΑΣ ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ... ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ, ΑΛΛΑ:

11 ΤΟΥ ΔΕΚΕΜΒΡΗ Γιορτασμός Παγκόσμιας Ημέρας του Παιδιού

Γιορτάστηκε φέτος στις 11 Δεκεμβρίου 1988 η παγκόσμια «Ημέρα του Παιδιού».

Σ' όλο τον κόσμο αλλά και στην Ελλάδα έγιναν πολλές ομιλίες και γιορτές για το παιδί.

Και βέβαια, η παγκόσμια οργάνωση που ενδιαφέρεται για όλα τα παιδιά του κόσμου η UNICEF δεν έμεινε αδρανής. Κι αυτή οργάνωσε μεγάλη γιορτή και τίμησε αυτή την ημέρα και βέβαια όλα τα παιδιά του κόσμου.

Όλοι οι μιλητές τόνισαν, ότι όλοι πρέπει να αγωνιστούμε για όλα τα παιδιά του κόσμου. Να ζήσουν ειρηνικά. Να πάψουν οι πόλεμοι και οι φυλετικές διακρίσεις. Να απολαμβάνουν όλα με τον ίδιο τρόπο τη χαρά της ζωής και τις ακτίνες του ήλιου.

Και όλα αυτά εμείς βέβαια τα αναγνωρίζουμε και καταδικάζουμε τα φαινόμενα bias που εξασκούνται πάνω στα παιδιά. Αυπούμαστε για τα χιλιάδες παιδιά της Αφρικής που πεθαίνουν κατά χιλιάδες, επειδή έτσι το θέλουν οι μεγάλοι. Θρηνούμε και πονάει η ψυχή μας βλέποντας τα μαρμαίνα προσώπια των μικρών Παλαιστίνων που αντικρίζουν καθημερινά τη θία των όπλων και τα κατεστραμμένα σπίτια τους.

Πραγματικά μας μαυρίζουν την καρδιά τέτοιες εικόνες. Και δεν ξέρουμε για πόσο ακόμα θα τυραννούνται και θα δοκιμάζονται αυτά τα παιδιά, όχι γιατί το θέλουν τα ίδια, αλλά γιατί το θέλει ο Αμερικανικός Ιμπεριαλισμός και ο διεθνής Σιωνισμός. Και επειδή ζητούν πατρίδα να ζήσουν λεύτερα.

Ας ευχηθούμε όλοι μας, εμείς που καμαρώνουμε τα παιδιά μας βλέποντάς τα ευτυχισμένα, κι εκείνα τα παιδιά της Αφρικής, της Παλαιστίνης και απανταχού γης υποφέροντα, γρήγορα να χορτάσουν ψωμί, ειρήνη και ό,τι άλλο αγαθό υπάρχει σ' αυτό τον κόσμο. Γιατί είναι κρίμα, μεγάλο κρίμα για τη σημερινή ανθρωπότητα. Αυτά τα κλημένα είναι τα μόνα που δε φτάνει σε τίποτα.

Όμως εγώ δεν αντέχω στον πειρασμό να μην πω δυο λόγια, όχι για τα παιδιά της Αφρικής και της Παλαιστίνης, αλλά για τα άλλα παιδιά που ζούνε στον «χορτασμένο και ειρηνικό» κόσμο. Και γι' αυτά τα παιδιά τα χορτασμένα έγινε η παγκόσμια γιορτή της UNICEF. Και γι' αυτά τα παιδιά ισχύουν όσα είπαν οι ομιλητές. Να μην τα καταπιέζουμε, να μην τα προσβάλλουμε το χαρακτήρα τους, να μην τα κακοποιούμε, είτε με ξύλο, είτε με λόγια.

Βέβαια κανείς μας δεν πιστεύω να μην συμφωνεί με τα παραπάνω. Και είναι σωστό πράγμα να βγάζουμε και να μεγαλώσουμε παιδιά υπεύθυνα και σε σωστές βάσεις εκπαιδευμένα. Διότι αυτά αποτελούν το μέλλον της ανθρωπότητας.

Κι ενώ πολεμούμε να τα μεγαλώσουμε σωστά και να μην τα λείψει τίποτα, χωρίς να τα καταλάβουμε τα δίνουμε στα μάτια και την ψυχή τους μια εικόνα με έναν κόσμο «αγγελικά πλασμένο», όπως λέει και ο ποιητής.

Δυστυχώς όμως ο κόσμος μας δεν είναι αγγελικά πλασμένος, αλλά σατανικά. Δεν πρέπει τα παιδιά να τα καταπιέζουμε αλλά απεναντίας να τα κάνουμε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες.

Να τα διδάξουμε την ισονομία και την ισοπολιτεία.

Να τα μορφώσουμε και να τα πούμε, ότι έχουν δικαίωμα στη δουλειά και στη ζωή γενικά.

Παιδική Στήλη

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑ

Αν συμπληρώσετε τους ορισμούς που ζητούνται, θα διαβάσετε στην ακροστιχίδα το όνομα μιας τοποθεσίας της Καλλιπεύκης.

1. -----
2. -----
3. -----
4. -----
5. -----
6. -----
7. -----
8. -----
9. -----

1. Λέμε τους ανέντιμους

ανθρώπους (μεταφ.).

2. Έχουμε και τέτοια Αγία.
3. Το χρησιμοποιούν μερικές γυναίκες για το κεφάλι των ανδρών.
4. Ο άφρονος
5. Τοποθεσία της Καλλιπεύκης
6. Γίνεται ακόμα και με ζώα
7. Έφκιαχαν τα δεμάτια παλιότερα
8. Λέγεται και ηλακάτι.
9. Το ζόρικο παιδί.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΒΡΕΙΤΕ ΠΟΥ ΚΡΥΦΤΕΙΚΕ;

Μεσ το δάσος περπατώ, μένει να πάω να κρυφτώ.
Πού κρύφτηκε; Μας σας το είπα!

Και τι ισονομία να τα διδάξεις, αφού όταν μεγαλώσουν θα καταλάβουν, ότι οι λεφτάδες δεν αντιμετωπίζονται τον ίδιο με τους φτωχούς;

Να τους πεις, ότι οι κλέφτες τιμωρούνται το ίδιο;

Αυτά θα διαπιστώσουν ότι όποιος κλέβει περισσότερο τον τρώνε τα σίδερα, και όποιος είναι Γούκος ή Κοσκωτάς δεν ξέρει τι θα πει φυλακή.

Να τα πεις ότι οι έμποροι ναρκωτικών τιμωρούνται αυστηρά; Μόνα τους θα καταλάβουν ότι οι δικαστές μετατίθενται, διότι δεν δίκασαν ποτέ τους κυρίους αυτούς.

Για ποια δικαιοσύνη να τα μιλήσεις, όταν τα πάντα είναι άδικα;

Για ποια δικαιοσύνη θα σου μιλήσει να τα πεις, όταν τα εργοστάσια απολύουν συνέχεια;

Έτσι είναι όμως.

Τα δίνουμε τα πάντα από μικρά και τα διδάσκουμε το καλό, το καθαρό.

Και όταν μεγαλώσουν τα χάνουμε στο θούρκο και στην απελπισία.

Διότι εμείς τα είπαμε ότι θα δουλεύουν κι αυτά βρήκαν «κλειστά» τα εργοστάσια.

Τα είπαμε, ότι πρέπει να πάρουν το πτυχίο και να μορφωθούν, αλλά οι θέσεις καλύπτονται από τα θολέματα.

Ας μην κοιτάμε τα παιδιά μας μέχρι τα 12 χρόνια τους. Ας τα δούμε και στα 20 ή στα 23 τους. Τα πρώτα χαιδέματα ας μην γίνονται δυνατά χαστούκια μετά.

Αν πραγματικά πρέπει να γιορτάζουμε κάποια μέρα για τα δικαιώματα του παιδιού, αυτή πρέπει να γιορτάζεται με πράξεις και όχι με λόγια.

Ας δάσουμε στα παιδιά μας δουλειά και μόρφωση πραγματική ισονομία και αξιοκρατία. Αν τα δώσουμε αυτά, τότε θα μπορούμε να μιλάμε για πραγματική «Ημέρα του παιδιού».

Διαφορετικά να ξέρουμε, ότι ο καπιταλισμός έτσι που λειτουργεί, μόνο κλέφτες θα βγάλει, προζάκηδες και απατεώνες. Θα γεννάει «δούλους» και αφεντικά. «Μαύρους και λευκούς».

Στρομφάκια και μπραβέτα - Στρομφ.

Και τέλος σε μια τέτοια κοινωνία ανισοτήτων και αντιφάσεων, θα ήθελες να ήσουν δάσκαλος; Κι αν ήσουν τι θα διδάσκα;

Z. A. K.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ - ΚΑΘΕΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΓΩΝΙΑ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

2. Σύμφωνα
3. Το μαντρί
4. Τα σύμφωνα από το μανάρι.

ΚΑΘΕΤΑ

2. Σύμφωνα, τα δύο ίδια.
3. Τοποθεσία της Καλλιπεύκης.
4. Τα σύμφωνα από το Δημάριο.

ΔΙΑΓΩΝΙΑ

1. Φκιάχνουμε ψωμί μ' αυτό (δημ.).
5. Η πέτρα που παίζεται το «Κουτσό».

Ειδήσεις

Η ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΤΗΣ ΡΙΓΑΝΗΣ

Κι ενώ το τσάι που μαζεύουμε στα γύρω βουνά μας εξαφανίστηκε, το ίδιο συμβαίνει και με τη ρίγανη. Σε λίγο κι αυτή θα την ψάχνουμε με το κερδί. Διότι όταν τη μαζεύουμε την ξεριζώνουμε και κάποιος αυτού μερικοί κάνουν και εμπόριο. Έτσι κάποιος Καλλιπευκιώτης που μένει στη Λάρισσα και μάλιστα το «παίζει» και πολύ ζωόφιλος και φυσιολάτρης, θεάθηκε το καλοκαίρι στη Δουριανή να μαζεύει φορτώματα από ρίγανη. Αφού τα έβγαζε στο δρόμο ερχόταν άγνωστο αυτοκίνητο και τη φόρτωνε.

Μετά από αυτά, ο φίλος μας ο φυσιολάτρης ασ προσέχει λίγο και μην κάνει εμπόριο ρίγανης.

Ο ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ ΞΑΝΑΧΤΥΠΗΣΗ

Οι 3θάφες και πάνω θα θυμούνται πολύ καλά το Δημοσθένη που ανεβασμένος πάνω στον πλάτανο της πλατείας, σε κάποια ομιλία επί δικτατορίας φώναξε: «Κάτω ο φασισμός, ζήτω η δημοκρατία». Το τι έγινε μετά πάνω σ' αυτόν τον άνθρωπο το γνωρίζουμε όλοι.

Αυτός ο ίδιος ο Δημοσθένης, ξανατύπησε πριν τα Χριστούγεννα στο χωριό μας, αλλά με διαφορετικό τρόπο.

Αφού ήρθε στο χωριό μας, χώθηκε μέσα στο σπίτι του Χριστού Γκέτσιου και πήγε κουλουριάστηκε στο κρεβάτι της γιαγιάς Γκέτσινας και κοιμήταν. Όταν αργότερα πήγαν να δουν τη γιαγιά τι κάνει, διαπίστωσαν ότι αυτή κοιμήταν βαριά.

Φαίνεται θα «ήπιε κάνα κρασάκι» η μαριά κι γι' αυτό κοιμάται έτσι σκέφτηκαν.

Όταν ξαναπήγαν αργότερα, διαπίστωσαν ότι «γιαγιά» φορούσε μεγάλα παπούτσια. Η περιέργεια λοιπόν, έφερε την αποκάλυψη και τότε διαπίστωσαν, ότι τα μεγάλα παπούτσια ανήκαν στο φίλο μας το Δημοσθένη.

ΗΡΘΕ Η ΒΙΝΤΕΟΚΑΜΕΡΑ ΑΠΟ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Πριν τις γιορτές των Χριστουγέννων ήρθε με άδεια από την Αυστραλία ο Στέργιος Μαντάς του Αποστόλου (Τσιμπιρή). Ο Στέργιος αφού μας έφερε πολλά νέα από τους εκεί πατριώτες, κουβάλησε μαζί του και μια ωραία βιντεοκάμερα με την οποία «τραβήξε πολλές κασέτες από τοπία και ανθρώπους της Καλλιπευκίτης. Μάλιστα «πήρε» και τη φιλική βραδιά που διοργάνωσε ο Κτηνοτροφικός Σύλλογος.

ΦΙΛΙΚΗ ΒΡΑΔΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Φέτος την Πρωτοχρονιά διοργάνωσε φιλική βραδιά ο Κτηνοτροφικός Σύλλογος Καλλιπευκίτης στο καφενείο Οικονόμου. Χόρευαν πολλοί Καλλιπευκιώτες, ενώ ο Στέργιος Μαντάς κάλυψε τη γιορτή.

Φέτος την Πρωτοχρονιά διοργάνωσε φιλική βραδιά ο Κτηνοτροφικός Σύλλογος Καλλιπευκίτης στο καφενείο Οικονόμου. Χόρευαν πολλοί Καλλιπευκιώτες, ενώ ο Στέργιος Μαντάς κάλυψε τη γιορτή αυτή με βιντεοκάμερα.

ΜΟΙΡΑΣΤΗΚΑΝ ΤΑ ΡΟΥΧΑ

Στις 2 του Γενάρη μοιράστηκαν από το Σύλλογο τα ρούχα που είχαν έρθει από το Μόντρεαλ του Καναδά.

Λίγοι ήταν αυτοί που ήρθαν να πάρουν και «έφυγαν» λίγο περισσότερα από τα μισά. Τα υπόλοιπα

Σχόλια

πήγαν για φασίνες.

100 ΧΡΟΝΙΑ ΦΩΣ

Το 1988 συμπληρώθηκαν 100 χρόνια ακριβώς από τότε που ήρθε το πρώτο ηλεκτρικό φως στην Ελλάδα. Η πρώτη ηλεκτρική λάμπα άναψε στο σπίτι του Α. Μελά στην οδό Πανεπιστημίου στην Αθήνα.

ΚΑΛΙΠΕΥΚΗ = 2.750

Στο χωριό μας αυτή τη στιγμή μένουν μόνιμοι περίπου 500 κάτοικοι (χειμώνα).

Στην Κοινότητα ξέρετε πόσοι είναι γραμμένοι στα μητρώα; Παρακάτω, δύο χιλιάδες εφτακόσια πενήντα άτομα (2.750). Αν θγάλουμε τους 500 μένον 2.250. Όλοι αυτοί θρίσκονται: 600 περίπου στο εξωτερικό, 500 περίπου στον Αμπελόνα, 400 περίπου στην Κατερίνη και τα περίχωρα, 1.000 περίπου στη Λάρισσα και οι υπόλοιποι 250 σε διάφορα μέρη της Ελλάδας.

Αυτά όλα θρίσκονται στο «περίπου». Εμείς τι να πούμε; Αλλά και μόνο ότι «Σαν τα πουλιά σκορπίσαμε στα τέσσερα σημεία».

ΛΑΘΡΟΨΗΡΕΣ: ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ ΠΑΝΙΔΑΣ

Κι ενώ η περιοχή μας γέμισε από χιόνια κι ενώ τα έρμα τα ζωντανά έμειναν ανυπεράσιστα και στο έλεος του Θεού, οι κυνηγοί, οι ΕΛΛΗΝΕΣ κυνηγοί «θγήκαν» να σκοτώσουν τα λίγα εναπομεινάντα ζώα, πέρ' όλο που η πολιτεία τους υπενθύμισε ότι απαγορεύεται το κυνήγι με τέτοιες καιρικές συνθήκες.

Μέσα σ' αυτούς τους λαθροψήρες ήταν πολλοί Καλλιπευκιώτες που ζουν στους Γόννους και Γωνιιώτες. Εντυχώς όμως στην περιοχή μας υπάρχουν δύο άξιοι υπάλληλοι του Δασαρχείου Λάρισσας. Είναι ο χωριανός μας Κώστας Σαλαμπίσσης και ο κ. Δογάνης. Αυτοί λοιπόν έτρεξαν μέσα στα χιόνια και έσωσαν τα ζωντανά πιάνοντας και καταγγέλοντας τους λαθροκυνηγούς. Μάλιστα κατέσχεσαν και ένα όπλο ενώ οι υπόλοιποι δεν τα παρέδωσαν. Το κατασχεθέν όπλο το είχε κρυψει ο κάτοχος μέσα σε μια πουρνυριά, αλλά οι δασοδηροφύλακες το ανακάλυψαν ακολουθώντας τις πατημασιές.

Αξίζει να πούμε ένα μεγάλο «Μπράβο» στους άξιους αυτούς υπαλλήλους, διότι σπανίζουν στην εποχή μας, που κάνουν συνέχεια το καθήκον τους.

Όσο για τους άλλους τι να πούμε: Είναι πιο άγριοι και από τα θηράματά τους.

ΔΕΝ ΒΡΕΘΗΚΕ ΟΥΤΕ ΕΝΑΣ

Όπως είναι γνωστό, εδώ και δύο χρόνια περίπου εγκαταστάθηκε στο χωριό μας ο Χριστός Μητσόπουλος του Αστερίου και εξασκεί το επάγγελμα του επιπλοποιού, κουφομάτα, ξυλογλύπη κλπ.

Αυτός ο άνθρωπος δουλεύει μόνος του με αποτέλεσμα να μην μπορεί να ανταποκριθεί στις παραγγελίες που παίρνει, μια και όλοι οι χωριανοί τον προτιμούν.

Το θέμα βέβαια που μας απασχολεί εδώ δεν είναι ο Χριστός, ούτε η δουλειά του.

Μας απασχολεί το εξής πράγμα. Δεν βρέθηκε ούτε ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ, μη ούτε ένας που να θέλει να μάθει την τέχνη του Χριστού. Μια τέχνη που έχει αρκετά χρήματα και έχει μέλλον.

Πολλοί νέοι της Καλλιπευκίτης προτιμούν να είναι

υλοτόμοι ή να τρέχουν για μεροκάματα πείνας, ενώ θα μπορούσαν να είναι στο χωριό και μάλιστα με κερδοφόρα και σίγουρη δουλειά, αφού το χωριό μας έχει μέλλον στην ανοικοδόμηση.

Εσείς νέοι τι λέτε; Έτσι δεν είναι; Αν αυτά σας φαίνονται λογικά σκεφτείτε αυτό που γράφουμε.

Ο ΠΑΛΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΚΕ ΜΕ ΘΑΝΑΤΟ

Η τελευταία μέρα του χρόνου που μας πέρασε σφραγίστηκε με ένα θάνατο. Η γιαγιά η Πανάραϊνα, συμπληρώνοντας σχεδόν έναν αιώνα ζωής, άφησε αυτό το μάταιο κόσμο. Η κηδεία της έγινε την Πρωτοχρονιά και λίγος κόσμος την ακολούθησε στη στενή κατοικία της.

Βλέπετε χρονιάρα μέρα ήταν.

ΤΟ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ;

Κάποιος Καλλιπευκιώτης που ήρθε με άδεια το καλοκαίρι από χώρα της Αμερικής και είδε το χορευτικό μας συγκρότημα μας συνεχάρη και μας έκανε την πρόταση να «θγούμε» και στο εξωτερικό. Του είπαμε αυτό είναι αδύνατο, διότι χρειάζονται πολλά χρήματα. Αυτός βέβαια σήκωσε τα φρύδια του, αλλά μήπως έχει και δικίο;

Πολύ θα θέλαμε να ταξιδέψει το Χορευτικό μας εκεί όπου υπάρχουν Καλλιπευκιώτες και Έλληνες γενικά.

Εσείς φίλοι ξενητεμένοι αν μπορείτε να κάνετε κάτι διά μέσου συλλόγων σας και μπορείτε να φιλοξενήσετε περίπου 15 με 17 άτομα, τότε εμείς δεν έχουμε αντίρρηση να έρθουμε κοντά σας. Ίσως αποτελέσει αυτό το μεγαλύτερο γεγονός στα χρονικά της Καλλιπευκίτης.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Φίλοι αναγνώστες. Μπροστά στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σαν χωριό, ο Σύλλογός μας δεν μένει με σταυρωμένα τα χέρια. Κάνει το παν και θοηθεί να επιλυθούν πολλά από αυτά.

Στα πλαίσια λοιπόν αυτά, διαμαρτυρήθηκε διά μέσου του τοπικού τύπου («Ελευθερία» 4/1/1989) και υπενθύμισε στο Νομάρχη και τους Βουλευτές του Νομού ότι τα προβλήματα της Καλλιπευκίτης χρειάζονται άμεσες λύσεις.

Θα περιμένουμε απαντήσεις και ενέργειες.

Σημείωση: Η εφημερίδα «Ελευθερία» έκανε μερικές περικοπές ουσίας.

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ Ο.Τ.Ε.

Ο Μορφωτικός μας Σύλλογος έστειλε γράμμα - έγγραφο στον Ο.Τ.Ε. από τον οποίο ζητάει να εξαιρεθεί η Καλλιπευκίτη ως προς τον τρόπο πληρωμής των λογαριασμών του. Δηλαδή, επειδή οι Καλλιπευκιώτες δυσκολεύονται να πληρώνουν το λογαριασμό στους Γόννους, γι' αυτό ζητούμε να εξαιρεθεί και να μπορεί η Καλλιπευκίτη να πληρώνει στο Ταχυδρομείο, όπως γίνεται και με τη ΔΕΗ.

ΑΥΣΗΘΗΚΕ Η ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΟΥ ΟΓΑ

Από την πρώτη Γενάρη 1989 αυξήθηκε η αγροτική σύνταξη. Από 8.500 που ήταν μέχρι τώρα αυξάνεται στις 10.000 δραχ. Έτσι το ζευγάρι-αντράγγιο παίρνει 20.000 δραχ.

ΤΟ Α.Ι.Δ.Σ. ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο «ιός του θανάτου» έφτασε και στην Ελλάδα: 5.000 συμπατριώτες μας είναι ήδη φορείς του AIDS, ενώ οι θάνατοι στη χώρα μας πλησίασαν τους 40%. Η Πολιτεία ανακοίνωσε πως για την άμυνα μας κατά του ιού θα δαπανηθούν 1.000.000.000 δραχμές-κυρίως για την ενημέρωση του κοινού. Στις μεγάλες πόλεις, σε ειδικά εργαστήρια, συνεχίζεται η εξέταση περίπου 150.000 Ελλήνων που είναι αιμοδοτές ή άτομα που ανήκουν στις «ομάδες υψηλού κινδύνου». Ωστόσο, το πρόβλημα δεν είναι μόνο «ιατρικό». Το AIDS απειλεί ήδη τις ανθρώπινες σχέσεις, που για αιώνες ολόκληρους δόμησε η κοινωνία μας...

Πέντε χιλιάδες είναι οι φορείς του AIDS στην Ελλάδα σήμερα. Και απς αυτούς, μόνο σε 31 άτομα έχει εκδηλωθεί η ασθένεια. Τα κρούσματα αυτά αφορούσαν κυρίως ανθρώπους που ανήκουν στις «ομάδες υψηλού κινδύνου», ήταν, δηλαδή, ομοφυλόφιλοι, τοξικομανείς, αιμορροφιλικό και ιερόδουλες...

★ Ενενηντά χιλιάδες εξακόσια (96.600) άτομα έχουν εξεταστεί μέχρι στιγμής στη χώρα μας για να διαπιστωθεί αν πάσχουν από την τρομερή αρρώστια του καιρού μας. Από αυτούς, οι περισσότεροι (οι 93.984) ήταν αιμοδοτές και μόνο 11 ανάμεσα τους ήταν φορείς του AIDS.

★ Το μεγαλύτερο ποσοστό φορέων παρατηρήθηκε στους αιμορροφιλικούς και τους ομοφυλόφιλους. Από τους πρώτους, οι 90 στους 200 και από τους δεύτερους, οι 56

στους 489 που εξεταστήκαν, αποδείχτηκαν φορείς της ασθένειας. Μετά από αυτούς, ακολουθούν οι τοξικομανείς, οι ιερόδουλες, οι αιμοδοτές, τα άτομα από ενδημικές περιοχές της Αφρικής, οι πολυμεταγγιζόμενοι και οι αλλοδαποί καλλιτέχνες...

★ Στην Ελλάδα υπήρξε κινητοποίηση από τον πρώτο κιόλας καιρό. Η χώρα μας ήταν μια από τις πέντε πρώτες στον κόσμο που εφόρμησε τον υποχρεωτικό έλεγχο των εθελοντών αιμοδοτών.

Από το Σεπτέμβριο του 1986 δημιουργήθηκε εδώ η Εθνική Επιτροπή Ελέγχου AIDS που την αποτελούν επιστήμονες γιατροί όλων των ειδικοτήτων. Η Επιτροπή φροντίζει εκτός από τον έλεγχο των αιμοδοτών, για την πληροφόρηση και σωστή ενημέρωση του προσωπικού των νοσοκομείων με εγκυκλίους. Εκεί αναφέρεται με κάθε λεπτομέρεια τι είναι AIDS και με ποιόν τρόπο μεταδίδεται. Σύμφωνα, τέλος, με τις ανακινήσεις του Υπουργείου Υγείας, η άμυνα κατά του AIDS θα απορροφήσει 1.000.000.000 δραχμές.

Ακόμα πρέπει να σημειωθεί ότι ιδρύθηκαν ειδικά κέντρα στα οποία μπορεί κάποιος να εξεταστεί για το AIDS. Στην Αθήνα υπάρχει η Υγειονομική Σχολή Αθηνών (στο Εργαστήριο της Εδρας Επιδημιολογίας και Βιοστατικής), το Νοσοκομείο «Ανδρέας Συγγρός» και το Εργαστήριο Μικροβιολογίας του Πανεπιστημίου της Αθήνας. Στη Θεσσαλονίκη μπορεί κανείς να εξεταστεί στα Εργαστήρια Μικροβιολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου και στα Γιάννενα στα Εργαστήρια της Ιατρικής Σχολής της πόλης.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Κάνουμε γνωστό σ' όλους σας και ιδιαίτερα στους ξενητεμένους, ότι ο σύλλογός είναι σε θέση να σας εφοδιάσει με φωτογραφίες από όποια τοποθεσία θέλετε και σε όποιο μέγεθος θέλετε. Επίσης αναλαμβάνει και παραγγελίες να φωτογραφίσει ό,τι σας ενδιαφέρει, πρόσωπα ή τοπία, κοπάδια κλπ.

Η τιμή των φωτογραφιών κατά μέγεθος και με τα έξοδα αποστολής στο εξωτερικό είναι μέγεθος 20x30 δραχμές 600, μέγεθος 30x40 δρχ. 1.500.

TRICOTSIL

Βιοτεχνία πλεκτών και μπλουτζίν
Διονύσιος Α. Τσιλιμένης
 Βιοτεχνία: Καζαντζή 45, Νεάπολη
 Κατάστημα: Καλλιάρχου 14
 ΛΑΡΙΣΣΑ

Η κακοκαιρία και οι γιορτές

Συνέχεια από την 1η σελίδα να δημιουργηθούν πολλά προβλήματα. Στην Καλλιπεύκη το χιόνι ξεπέρασε τα δύο μέτρα ενώ στη Λάρισα έφτασε τους εξήντα πόντους.

Αμέσως κινητοποιήθηκαν τα μηχανήματα της Νομαρχίας για τον αποχιονισμό των δρόμων.

Στην Καλλιπεύκη ξεκίνησε μπουλντόζα αλλά με λίγη καθυστέρηση.

Στο μεταξύ το 15 μνημόνιο αγораί του Χριστού Οικονομού αρρωσταίνει από ουρολοίμωξη και η ανάγκη να πάει στο γιατρό είναι άμεση. Ο δρόμος όμως αργεί να ανοίξει.

Τότε ο Πρόεδρος της Κοινότητας επικοινωνεί με τη Λάρισα, από όπου ξεκινάει ελικόπτερο να παραλάβει το παιδί. Αυτό γίνεται την Κυριακή 18 Δεκεμβρίου και η επιχείρηση διάσωσης πέτυχε, αφού πρόλαβαν οι γιατροί και το αγοράκι σώθηκε.

Η συγκοινωνία άνοιξε την Κυριακή και σύντομα μπορούμε να πούμε, αν σκεφτεί κανείς το

Ο Αγιασμός από τον ιερέα και τη συνοδεία του. Από αριστερά: ο παπα-Στέργιος, δίπλα Χρήστος Λαμπίρης, Μιχαήλ Κων/νος, Γιάννης Παπαναστασίου και Αποστόλης Καραμαπτής

μέγεθος της κακοκαιρίας. Όμως, όσο γρήγορη και αν ήταν η διάνοιξη του δρόμου, αυτή φάνηκε χρόνος, αφού υπήρχε ασθενής που κινδύνευε.

Εδώ όμως και τώρα που ηρέ-

μυσαν τα πνεύματα ας πούμε τα εξής:

Συνέβη ένα δυσάρεστο περιστατικό που ήθελε άμεση τακτοποίηση. Η κακοκαιρία όμως εμπόδιζε. Όλοι ανησυχούσαν για το τι πρόκειται να γίνει.

Πολλά λόγια ειπώθηκαν από μερικούς ανθρώπους ενάντια στον Πρόεδρο. Λόγια που γράφονται και δεν ξεχνιούνται. Εμείς δεν θέλουμε να δικαιολογήσουμε κανέναν και με τίποτε. Απλά μόνο κάνουμε μια ερώτηση: Υπάρχει άραγε άνθρωπος που να μην συγκινείται σε τέτοιες περιπτώσεις και να μην θέλει το καλό τέλος; Αποκλείεται να υπάρχει.

Γι αυτό λοιπόν σε τέτοιες περιπτώσεις χρειάζεται ψυχραιμία και λογική. Βέβαια μετά έρχονται και τα «συγγνώμη», αλλά τι να τα κάνεις;

Και κάτι ακόμα: Σε συνομιλία που είχαμε με γιατρούς του Κέντρου Υγείας Γόννων, μας είπαν ότι σε τέτοιες περιπτώσεις ούτε ο Αγροτικός Γιατρός μπορεί να κάνει τίποτε, ούτε το Κέντρο Υγείας. Τέτοια έκτακτα περιστατικά αντιμετωπίζονται μόνο σε μεγάλο νοσοκομείο.

Κάνουμε αυτή την επισήμανση, διότι μερικοί έχουν την εντύπωση, ότι αν υπήρχε γιατρός δεν θα συνέβαινε τίποτε.

Και κάτι ακόμα. Ευτυχώς κατά την κακοκαιρία δεν κόπηκαν τα τηλέφωνα και το φως και έτσι μπορούσε κάποιος να επικοινωνήσει με τους δικούς του.

Μην παίρνετε άλλα φάρμακα εκτός από αυτά που σας έδωσε ο γιατρός σας

ΤΑ ΝΥΧΤΕΡΙΝΑ ΚΑΛΑΝΤΑ. Από δεξιά: Δούκας Αστέριος, Κων/νος Γκαβούτσικος, Χρήστος Γκαβούτσικος και δίπλα ο Γιώργος Γκαβούτσικος

Οι Καλλιπευκιώτες τώρα παραμορφώνονται...

Αν και η Καλλιπεύκη βρίσκεται μακριά από το κέντρο, όμως οι κάτοικοί της μορφώνονται αρκετά... Και την επιμόρφωση την ανέλαβαν τα καφενεία με τα βίντεο που δείχνουν.

Και βλέπεις το ακροατήριο να παρακολουθεί με τόση ησυχία και αγωνία, πράγμα που δεν το συναντάς ούτε στην εκκλησία. Βέβαια, δεν τα βάζουμε με το βίντεο, αλλά με την ποιότητα των κασετών που δείχνουν. Ό,τι πρόχειρο, ό,τι αηδιαστικό, ό,τι κακόγουστο, όλα αυτά δείχνουν τα βίντεο της Καλλιπεύκης.

Βρε παιδιά, πάρτε μια καλή κασέτα και παίξτε την δέκα φορές. Όχι κάθε θράδι δέκα κακές κασέτες. Φτάνει η μοναξιά που έχουμε, ας μην την

κάνουμε μεγαλύτερη μ' αυτά που βλέπουμε!

Ξεχάσαμε να σηζητούμε. Είναι προτιμότερη μια κακή συζήτηση παρά μια κασέτα στο βίντεο.

Μη μας μορφώνετε τόσο πολύ, γιατί θα παραμορφωθείτε. Αφήστε και λίγη δουλειά για τα σχολεία.

Το νέο ημερολόγιο του Συλλόγου μας

Ο Μορφωτικός Σύλλογος Καλλιπεύκης κυκλοφόρησε πριν και κατά τις γιορτές το νέο ημερολόγιο του 1989. Είναι ασπρόμαυρο και περιλαμβάνει εφτά φωτογραφίες και ημερολόγιο αναλυτικό με όλες τις γιορτές.

ΠΟΥ ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Όσοι μένουν στην Καλλιπεύκη μπορούν να ζητούν ημερολόγια από τον ταμία του Συλλόγου Λευτέρη Μπουρινίκο.

ΣΤΗ ΛΑΡΙΣΑ υπάρχουν ημερολόγια στο κατάστημα δίσκων του Αθανασίου Καλούση, απέναντι από το ΚΤΕΛ.

ΣΤΗ ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ υπάρχουν ημερολόγια στο πρατήριο καυσίμων Γιάννη Πατούλια.

ΣΤΗΝ ΚΑΤΕΡΙΝΗ θα βρείτε τα ημερολόγια στο κατάστημα ρούχων του Θωμά Μπούτσικα.

Το κάθε ημερολόγιο κοστίζει μόνο 200 δραχ. και μην ξεχνάτε, ότι είναι ενθύμιο.

Επίσης στείλαμε 98 ημερολόγια στο εξωτερικό. Εδώ πρέπει να τονίσουμε ότι τα ημερολόγια δεν στάλθηκαν όλα προσωπικά, αλλά και ομαδικά. Αυτό έγινε για εξοικονόμηση χρημάτων.

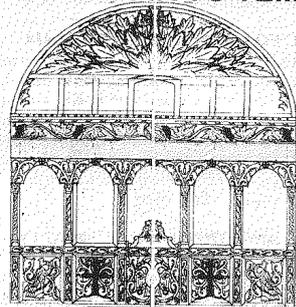
Παρακαλούμε όλους όσους πήραν πολλά ημερολόγια, να τα μοιράσουν στους δικαίους τους.

Επίσης όσοι δεν πήραν και θέλουν ημερολόγιο μπορούν να απευθύνονται στο τηλέφωνο 0495 - 96212 στον ταμία του συλλόγου.

Τέλος να πούμε ότι η έκδοση των ημερολογίων στοιχίζει 45.000 δραχ. και τα έξοδα αποστολής στο εξωτερικό 13.270 δραχ.

ΝΕΑ της Εκκλησίας

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΜΠΛΟ

- Ζαφείρης Χρήστος Ιω. (Γαζέτας) δραχ. 1.500
- Δούμα Αλεξάνδρα 3.000
- Καραγιάννη Παρασκευή του Θωμά εις μνήμη του αδερφού της Ζαφείρη 3.000
- Αντωνίου Αγοραστός δολ. Αυστραλίας 100
- Παπαναστασίου Ευγενία στη μνήμη του συζύγου της Νικολάου 5.000
- Μαντάς Γεώργιος Κων/νου δολ. Καναδά 150
- Καραμαπτής Ζήσης Αγοραστός 5.000
- Κανελλιάς Θωμάς (Καναδάς) 15.000
- Μαντάς Τριαντάφυλλος δολ. Καναδά 30
- Κίμων Καλαϊτζίδης και Σταυρούλα στη μνήμη της μητρός Αναστασίας Μανωλούλη δολ. Αμερικής 150
- Μανωλούλης Ζαφείρης στη μνήμη της μητέρας του Αναστασίας δολ. Αμερικής 200

ΑΓΟΡΑ ΧΑΛΙΟΥ

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο με τη χειρονομία που έκανε μας ζέστανε την εκκλησία. Αγόρασε χαλί - διαδρόμους και έστρωσε όλη την εκκλησία. Η διαφορά ζεστασιάς φάνηκε και αξίζουν συγχαρητήρια στο Συμβούλιο.

Συνολικά οι διάδρομοι κόστισαν 104.000 δραχ. μαζί με τα μεταφορικά.

Ο Κτηνοτροφικός Σύλλογος Καλλιπεύκης ΕΥΧΕΤΑΙ
σ' όλους τους Καλλιπευκιώτες **ΥΓΕΙΑ, ΠΡΟΚΟΠΗ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ 1989**

Ο Πρόεδρος και το Κοινοτικό Συμβούλιο ΕΥΧΟΝΤΑΙ
σ' όλους τους Καλλιπευκιώτες **ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΝΕΟΣ ΧΡΟΝΟΣ**

Ο Μορφωτικός Σύλλογος ΕΥΧΕΤΑΙ
σ' όλους τους φίλους και μέλη του **ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ, ΥΓΕΙΑ ΚΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ ΤΟ 1989**